ZÁPADOČESKÁ UNIVERZITA V PLZNI **FAKULTA STROJNÍ**

Studijní program: B2301 Strojní inženýrství

Studijní zaměření: Dopravní a manipulační technika

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Návrh volantu pro závodní vůz kategorie Formula Student

Autor: Stanislav Vrba

Vedoucí práce: doc. Ing. Martin Hynek, Ph.D.

Konzultant: Ing. František Sedláček

Akademický rok 2016/2017

Fakulta strojní Akademický rok: 2016/2017

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení:

Stanislav VRBA

Osobní číslo:

S14B0292P

Studijní program: B2301 Strojní inženýrství

Studiiní obor:

Dopravní a manipulační technika

Název tématu:

Návrh volantu pro závodní vůz kategorie Formula Student

Zadávající katedra: Katedra konstruování strojů

Zásady pro vypracování:

Základní požadavky:

Proveďte návrh volantu s vybranými navazujícími prvky pro vůz kategorie Formule Student a implementujte jej do celkové konstrukce vozidla. Přičemž navržená konstrukce musí zcela splňovat pravidla stanovená soutěží FSAE pro rok 2016/17 s upřednostňujícím ohledem na funkčnost a hmotnost systému.

Základní technické údaje:

Technické parametry jsou uvedeny v příloze zadání.

Osnova bakalářské práce:

- 1. Proveďte rešerši současného stavu v oblasti konstrukčního provedení volantů u monopostových vozů kategorie Formule SAE
- 2. Specifikace požadavků
- 3. Návrh nového konstrukčního řešení
- 4. Vypracování CAD modelu se začleněním do sestavy
- 5. Zhodnocení práce, závěr

Rozsah grafických prací:

dle potřeby

Rozsah kvalifikační práce:

30-40 stran A4

Forma zpracování bakalářské práce: tištěná/elektronická

Seznam odborné literatury:

BARBERO, E. J. Introduction to Composite Materials Design, Second Edition. Miami: CRC Press, 2011

TRZESNIOWSKI, M. Rennwagentechnik. Springer Fachmedien Wiesbaden, 2014

INTERNATIONAL, SAE 2017-18 Formula SAE Rules. http://www.fsaeonline.com/. [Online] 2. September 2016.

http://www.fsaeonline.com/content/2017-18%20FSAE%20Rules%209.2.16a.pdf, 2016

Podkladový materiál, výkresy, katalogy, apod. poskytnuté zadavatelem úkolu.

Vedoucí bakalářské práce:

Doc. Ing. Martin Hynek, Ph.D.

Katedra konstruování strojů

Konzultant bakalářské práce:

Ing. František Sedláček

Regionální technologický institut

Datum zadání bakalářské práce:

19. září 2016

Termín odevzdání bakalářské práce:

2. června 2017

Doc. Ing. Milan Edl, Ph.D. děkan

Doc. Ing. Václava Lašová, Ph.D. vedoucí katedry

Prohlášení o autorství

Předkládám tímto k posouzení a obhajobě bakalářskou práci z studia na Fakultě strojní Západočeské univerzity v Plzni.	zpracovanou na závěr
Prohlašuji, že jsem tuto bakalářskou práci vypracoval samostatně	é, s použitím odborné
literatury a pramenů uvedených v seznamu, který je součástí téte	· •
V Plzni dne:	

Poděkování

Touto cestou bych chtěl poděkovat kolegům z firmy CompoTech Plus, zejména Ing. Vítku Šprdlíkovi a Petru Jíchovi za cenné odborné rady. Dále bych chtěl poděkovat doc. Ing. Martinu Hynkovi, Ph.D. za vedení.

V neposlední řadě bych chtěl poděkovat své rodině, která mi umožnila studovat na vysoké škole a byla mi po celou dobu studia oporou.

ANOTAČNÍ LIST BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

AUTOR		Příjmení Vrba			Jméno Stanislav				
STUDIJNÍ (OBOR		2301R016	2301R016 "Dopravní a manipulační technika"					
VEDOUCÍ P	PRÁCE		Příjmení (včetně titul Doc. Ing. Hynek, Pl					Jméno Martin	
PRACOV	IŠTĚ			Z	ČU - FST	' - KK	S		
DRUH PR	ÁCE	I	DIPLOMOVÁ		BAKA	LÁŘS	SKÁ	Nehod škrtn	
NÁZEV PF	RÁCE		Návrh volantu p	ro zá	vodní vůz	z kate	gorie Formı	ıla Student	
FAKULTA	stroji	ní	KATEDRA		KKS	S	ROK C	DDEVZD.	2017
POČET STRA	N (A4ae	kvivaleı	1tů A4)						
CELKEM	84		TEXTOVÁ ČÁS	Т	42		GRAFIC	CKÁ ČÁST	42
	NÝ POPIS 0 ŘÁDEK Í, TÉMA, Y A PŘÍN) CÍL	Bakalářská práce se zabývá návrhem volantu pro závodní vůz kategorie Formula Student. V práci jsou nejprve specifikovány požadavky na návrh. Následně práce řeší konstrukci volantu a technologii výroby, včetně přidružených přípravků. Pevnostní a tuhostní vlastnosti konstrukce jsou ověřeny za pomoci numerických simulací na principu metody konečných prvků. Pozornost je rovněž věnována řešení ergonomie systému řízení od otisků dlaní řidičů až po pokročilé ergonomické analýzy.						
KLÍČOVÁ SLOVA ZPRAVIDLA JEDNOSLOVNÉ POJMY, KTERÉ VYSTIHUJÍ PODSTATU PRÁCE			kompozit, MKP, volant, laminát, FSAE						

SUMMARY OF BACHELOR SHEET

AUTHOR		Surname Vrba			Name Stanislav				
FIELD OF S	STUDY		2301R016 '	'Trar	sport and	l hand	lling machir	nery"	
SUPERVI	SOR		Surname (Inclusive of De Doc. Ing. Hynek, Ph					Name Martin	
INSTITUT	TION			Z	ČU - FST	- KK	S		
TYPE OF V	VORK		DIPLOMA		BACI	HELO)R	Delete w applic	
TITLE OF THE WORK			Design steering who	eel fo	or racing o	ear Fo	rmula Stud	ent category	
FACULTY Mechanical Engineering			DEPARTMENT		Machine Design	I I SHRWIII BD IN I		2017	
NUMBER OF	PAGES (A	A4 and e	eq. A4)				T		
TOTALLY	42		TEXT PART		42			PHICAL ART	42
BRIEF DE TOPIC, GO AND CON	AL, RESU	JLTS	This bachelor thesis deals with design of a steering wheel for Formula Student. Firstly, the requirements for design are specified. After that the thesis solves design of a steering wheel and a technology of manufacturing including associated products. The strength and stiffness are verified by numerical simulation on a principle of finite element model. The ergonomics of a system is also taken into account.						
KEY WORDS			composite, FEA, steering wheel, laminate, FSAE						

Obsah

\mathbf{Se}	znan	ı použ	itých veličin	8
Ú٧	vod			9
1	Spec	cifikace	e požadavků	10
	1.1		ery a tvar	10
	1.2		omie	10
	1.3	0	ení	10
	1.4	_ 0	oinstalace	10
	1.5		í	12
	1.6		1	12
	1.7		st	12
	1.8	Cena		13
2	Sou	časné ì	řešení - volant UWB03	14
3	Náv	rh kon	strukčního řešení	15
	3.1	Použit	ý materiál	15
	3.2	Výrobi	ní postup	16
		3.2.1	Formy	16
		3.2.2	Způsoby laminace	16
		3.2.3	Laminace prepregové tkaniny	16
		3.2.4	Laminace prosycené tkaniny a tupý spoj	17
		3.2.5	Laminace prosycené tkaniny a přeplátovaný spoj	18
	3.3	Postup	návrhu	18
		3.3.1	Vnější tvar	18
		3.3.2	Střední část	19
		3.3.3	Zástavba elektroniky	20
		3.3.4	Připojení	22
	3.4		omie	23
	3.5		ί	24
	3.6	Skladb	oa	26
	3.7	Forma	volantu	27
	3.8	Pevnos	stní výpočet	29
		3.8.1	Definice materiálu	29
		3.8.2	Výpočtový model	30
		3.8.3	Sít	32
		3.8.4	Simulace	34
		3.8.5	Vyhodnocení výpočtu	38
	3.9	Začlen	ění do sestavy	43
	3.10	Ověřer	ní ergonomie pomocí Human modeling	45
	3.11	Výrobi	ní dokumentace	45

4	Výr	oba	47
	4.1	Příprava forem a rámečků	47
	4.2	Separace	47
	4.3	Laminace pohledové vrstvy	47
	4.4	Laminace nosných vrstev	47
	4.5	Zalisování	47
	4.6	Spojení polovin	48
	4.7	Montáž	48
5	Záv	ě r	49
Li	terat	ura	51
Ρì	iloha	A Podklady k použitému tlačítku	54
Ρì	iloha	B Podklady k použitému otočnému přepínači	56

Seznam použitých veličin

F	Veličina	Jednotka	Název
a $[\mathbf{m} \cdot \mathbf{s}^{-2}]$ $Zrychlení$ g $[\mathbf{m} \cdot \mathbf{s}^{-2}]$ $Gravitační zrychlení (9,81 \mathbf{m} \cdot \mathbf{s}^{-2})M[\mathbf{N} \cdot \mathbf{m}]Točivý moment1, 2, 3-Souřadnicové osy (též x,y,z nebo L,T,T')E[\mathbf{MPa}]Modul pružnosti v tahuE_1[\mathbf{MPa}]Modul pružnosti v tahu ve směru 1E_2[\mathbf{MPa}]Modul pružnosti v tahu ve směru 2E_3[\mathbf{MPa}]Modul pružnosti v smykuG[\mathbf{MPa}][\mathbf{Modul}]G_{12}[\mathbf{MPa}][\mathbf{Modul}][\mathbf{MPa}][\mathbf{Modul}][\mathbf{Modul}]G_{13}[\mathbf{MPa}][\mathbf{Modul}][\mathbf{MPa}][\mathbf{Modul}][\mathbf{Modul}][\mathbf{MPa}][\mathbf{Modul}][\mathbf{Modul}][\mathbf{MPa}][\mathbf{Modul}][\mathbf{Modul}][\mathbf{MPa}][\mathbf{Modul}][\mathbf{Modul}][\mathbf{MPa}][\mathbf{Modul}][\mathbf{Modul}][\mathbf{MPa}][\mathbf{Modul}][\mathbf{Modul}][\mathbf{Modul}][\mathbf{MPa}][\mathbf{Modul}][\mathbf{Modul}][\mathbf{Modul}][\mathbf{Modul}][\mathbf{MPa}][\mathbf{Modul}]$	F	[N]	Síla
a $[\mathbf{m} \cdot \mathbf{s}^{-2}]$ $Zrychlení$ g $[\mathbf{m} \cdot \mathbf{s}^{-2}]$ $Gravitační zrychlení (9,81 \mathbf{m} \cdot \mathbf{s}^{-2})M[\mathbf{N} \cdot \mathbf{m}]Točivý moment1, 2, 3-Souřadnicové osy (též x,y,z nebo L,T,T')E[\mathbf{MPa}]Modul pružnosti v tahuE_1[\mathbf{MPa}]Modul pružnosti v tahu ve směru 1E_2[\mathbf{MPa}]Modul pružnosti v tahu ve směru 2E_3[\mathbf{MPa}]Modul pružnosti v smykuG[\mathbf{MPa}][\mathbf{Modul}]G_{12}[\mathbf{MPa}][\mathbf{Modul}][\mathbf{MPa}][\mathbf{Modul}][\mathbf{Modul}]G_{13}[\mathbf{MPa}][\mathbf{Modul}][\mathbf{MPa}][\mathbf{Modul}][\mathbf{Modul}][\mathbf{MPa}][\mathbf{Modul}][\mathbf{Modul}][\mathbf{MPa}][\mathbf{Modul}][\mathbf{Modul}][\mathbf{MPa}][\mathbf{Modul}][\mathbf{Modul}][\mathbf{MPa}][\mathbf{Modul}][\mathbf{Modul}][\mathbf{MPa}][\mathbf{Modul}][\mathbf{Modul}][\mathbf{Modul}][\mathbf{MPa}][\mathbf{Modul}][\mathbf{Modul}][\mathbf{Modul}][\mathbf{Modul}][\mathbf{MPa}][\mathbf{Modul}]$	m	[kg]	Hmotnost
$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	a		Zrychlení
$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	g	$[\mathrm{m}\cdot\mathrm{s}^{-2}]$	Gravitační zrychlení (9,81 m \cdot s ⁻²)
$\begin{array}{c ccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	M	$[N \cdot m]$	Točivý moment
$\begin{array}{c ccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	1, 2, 3	_	Souřadnicové osy (též x,y,z nebo L,T,T')
$ E_2 \qquad [\text{MPa}] \qquad \text{Modul pružnosti v tahu ve směru 2} \\ E_3 \qquad [\text{MPa}] \qquad \text{Modul pružnosti v tahu ve směru 3} \\ G \qquad [\text{MPa}] \qquad \text{Modul pružnosti ve smyku} \\ G_{12} \qquad [\text{MPa}] \qquad \text{Modul pružnosti ve smyku v rovině 12} \\ G_{13} \qquad [\text{MPa}] \qquad \text{Modul pružnosti ve smyku v rovině 13} \\ G_{23} \qquad [\text{MPa}] \qquad \text{Modul pružnosti ve smyku v rovině 13} \\ \nu \qquad [-] \qquad \text{Poissonova konstanta} \\ \nu_{12} \qquad [-] \qquad \text{Poissonova konstanta v rovině 12} \\ \nu_{13} \qquad [-] \qquad \text{Poissonova konstanta v rovině 13} \\ \nu_{23} \qquad [-] \qquad \text{Poissonova konstanta v rovině 23} \\ R_m \qquad [\text{MPa}] \qquad \text{Napětí na mezi pevnosti v tahu} \\ R_{P0,2} \qquad [\text{MPa}] \qquad \text{Smluvní napětí na mezi kluzu} \\ s \qquad [-] \qquad \text{Bezpečnost} \\ \rho \qquad [\text{kg} \cdot \text{m}^{-3}] \qquad \text{Hustota} \\ T \qquad [^{\circ}\text{C}] \qquad \text{Maximální teplota} \\ T_{MAX} \qquad [^{\circ}\text{C}] \qquad \text{Teplota} \\ U \qquad [\text{V}] \qquad \text{Elektrické napětí} \\ v_f \qquad [^{\%}] \qquad \text{Objemový podíl matrice} \\ X^T \qquad [\text{MPa}] \qquad \text{Mez pevnosti v tahu v podélném směru} \\ Y^T \qquad [\text{MPa}] \qquad \text{Mez pevnosti v tahu v příčném směru} \\ X^C \qquad [\text{MPa}] \qquad \text{Mez pevnosti v tahu v podélném směru} \\ X^C \qquad [\text{MPa}] \qquad \text{Mez pevnosti v taku v příčném směru} \\ Y^C \qquad [\text{MPa}] \qquad \text{Mez pevnosti v taku v příčném směru} \\ Z^C \qquad [\text{MPa}] \qquad \text{Mez pevnosti v taku v příčném směru} \\ Z^C \qquad [\text{MPa}] \qquad \text{Mez pevnosti v taku v směru kolmo na vrstvu} \\ S^L \qquad [\text{MPa}] \qquad \text{Podélná mez pevnosti ve smyku} \\ \sigma_1 \qquad [\text{MPa}] \qquad \text{Normálové napětí ve směru 2} \\ \end{array}$	E	[MPa]	Modul pružnosti v tahu
$ E_3 \qquad [\text{MPa}] \qquad \text{Modul pružnosti v tahu ve směru 3} \\ G \qquad [\text{MPa}] \qquad \text{Modul pružnosti ve smyku} \\ G_{12} \qquad [\text{MPa}] \qquad \text{Modul pružnosti ve smyku v rovině 12} \\ G_{13} \qquad [\text{MPa}] \qquad \text{Modul pružnosti ve smyku v rovině 13} \\ G_{23} \qquad [\text{MPa}] \qquad \text{Modul pružnosti ve smyku v rovině 23} \\ \nu \qquad [-] \qquad \text{Poissonova konstanta} \\ \nu_{12} \qquad [-] \qquad \text{Poissonova konstanta v rovině 12} \\ \nu_{13} \qquad [-] \qquad \text{Poissonova konstanta v rovině 13} \\ \nu_{23} \qquad [-] \qquad \text{Poissonova konstanta v rovině 23} \\ R_m \qquad [\text{MPa}] \qquad \text{Napětí na mezi pevnosti v tahu} \\ R_{P0,2} \qquad [\text{MPa}] \qquad \text{Smluvní napětí na mezi kluzu} \\ s \qquad [-] \qquad \text{Bezpečnost} \\ \rho \qquad [\text{kg} \cdot \text{m}^{-3}] \qquad \text{Hustota} \\ T \qquad [^{\circ}\text{C}] \qquad \text{Maximální teplota} \\ T \qquad [^{\circ}\text{C}] \qquad \text{Teplota} \\ U \qquad [\text{V}] \qquad \text{Elektrické napětí} \\ v_f \qquad [^{\%}] \qquad \text{Objemový podíl matrice} \\ X^T \qquad [\text{MPa}] \qquad \text{Mez pevnosti v tahu v podélném směru} \\ Y^T \qquad [\text{MPa}] \qquad \text{Mez pevnosti v tahu v podélném směru} \\ Y^T \qquad [\text{MPa}] \qquad \text{Mez pevnosti v tahu v podélném směru} \\ X^C \qquad [\text{MPa}] \qquad \text{Mez pevnosti v taku v podélném směru} \\ X^C \qquad [\text{MPa}] \qquad \text{Mez pevnosti v taku v podélném směru} \\ X^C \qquad [\text{MPa}] \qquad \text{Mez pevnosti v taku v příčném směru} \\ Z^C \qquad [\text{MPa}] \qquad \text{Mez pevnosti v taku v příčném směru} \\ Z^C \qquad [\text{MPa}] \qquad \text{Mez pevnosti v taku v směru kolmo na vrstvu} \\ S^L \qquad [\text{MPa}] \qquad \text{Mez pevnosti v taku v směru kolmo na vrstvu} \\ S^L \qquad [\text{MPa}] \qquad \text{Podélná mez pevnosti ve smyku} \\ \sigma_1 \qquad [\text{MPa}] \qquad \text{Normálové napětí ve směru 2} \\ \end{array}$	E_1	[MPa]	Modul pružnosti v tahu ve směru 1
$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	E_2	[MPa]	Modul pružnosti v tahu ve směru 2
$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	E_3	[MPa]	Modul pružnosti v tahu ve směru 3
$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$		[MPa]	Modul pružnosti ve smyku
$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	G_{12}	[MPa]	Modul pružnosti ve smyku v rovině 12
$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$		[MPa]	Modul pružnosti ve smyku v rovině 13
$\begin{array}{c ccccccccccccccccccccccccccccccccccc$			
$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	ν	[-]	
$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	$ u_{12}$	[-]	Poissonova konstanta v rovině 12
$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$		[-]	Poissonova konstanta v rovině 13
$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	$ u_{23}$	[-]	Poissonova konstanta v rovině 23
$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	R_m	[MPa]	Napětí na mezi pevnosti v tahu
$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	$R_{P0,2}$	[MPa]	Smluvní napětí na mezi kluzu
$\begin{array}{c ccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	s	[-]	Bezpečnost
$\begin{array}{c ccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	ho	$[\mathrm{kg}\cdot\mathrm{m}^{-3}]$	Hustota
$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	T	$[^{\circ}C]$	Maximální teplota
$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	T_{MAX}	$[^{\circ}C]$	Teplota
$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	U	[V]	Elektrické napětí
$ \begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	v_f	[%]	Objemový podíl vláken
$\begin{array}{cccccccccccccccccccccccccccccccccccc$	v_m	[%]	Objemový podíl matrice
Z^T [MPa] Mez pevnosti v tahu ve směru kolmo na vrstvu X^C [MPa] Mez pevnosti v tlaku v podélném směru Y^C [MPa] Mez pevnosti v tlaku v příčném směru Z^C [MPa] Mez pevnosti v tlaku ve směru kolmo na vrstvu S^L [MPa] Podélná mez pevnosti ve smyku S^T [MPa] Příčná mez pevnosti ve smyku σ_1 [MPa] Normálové napětí ve směru 1 σ_2 [MPa] Normálové napětí ve směru 2		[MPa]	Mez pevnosti v tahu v podélném směru
X^C [MPa]Mez pevnosti v tlaku v podélném směru Y^C [MPa]Mez pevnosti v tlaku v příčném směru Z^C [MPa]Mez pevnosti v tlaku ve směru kolmo na vrstvu S^L [MPa]Podélná mez pevnosti ve smyku S^T [MPa]Příčná mez pevnosti ve smyku σ_1 [MPa]Normálové napětí ve směru 1 σ_2 [MPa]Normálové napětí ve směru 2	Y^T	[MPa]	Mez pevnosti v tahu v příčném směru
Y^C [MPa] Mez pevnosti v tlaku v příčném směru Z^C [MPa] Mez pevnosti v tlaku ve směru kolmo na vrstvu S^L [MPa] Podélná mez pevnosti ve smyku S^T [MPa] Příčná mez pevnosti ve smyku σ_1 [MPa] Normálové napětí ve směru 1 σ_2 [MPa] Normálové napětí ve směru 2	Z^T	[MPa]	Mez pevnosti v tahu ve směru kolmo na vrstvu
Z^C [MPa] Mez pevnosti v tlaku ve směru kolmo na vrstvu S^L [MPa] Podélná mez pevnosti ve smyku S^T [MPa] Příčná mez pevnosti ve smyku σ_1 [MPa] Normálové napětí ve směru 1 σ_2 [MPa] Normálové napětí ve směru 2		[MPa]	Mez pevnosti v tlaku v podélném směru
S^L [MPa] Podélná mez pevnosti ve smyku S^T [MPa] Příčná mez pevnosti ve smyku σ_1 [MPa] Normálové napětí ve směru 1 σ_2 [MPa] Normálové napětí ve směru 2		[MPa]	Mez pevnosti v tlaku v příčném směru
S^T [MPa] Příčná mez pevnosti ve smyku σ_1 [MPa] Normálové napětí ve směru 1 σ_2 [MPa] Normálové napětí ve směru 2		[MPa]	Mez pevnosti v tlaku ve směru kolmo na vrstvu
σ_1 [MPa] Normálové napětí ve směru 1 σ_2 [MPa] Normálové napětí ve směru 2		[MPa]	Podélná mez pevnosti ve smyku
σ_2 [MPa] Normálové napětí ve směru 2	S^T	[MPa]	Příčná mez pevnosti ve smyku
	σ_1	[MPa]	Normálové napětí ve směru 1
σ_{12} [MPa] Smykové napětí ve směru 12	σ_2		Normálové napětí ve směru 2
	σ_{12}	[MPa]	Smykové napětí ve směru 12

$\mathbf{\acute{U}vod}$

Formule student je mezinárodní soutěž univerzitních týmů organizovaná asociací SAE (Society of Automotive Engineers). Šampionátu se účastní týmy univerzit z celého světa složené ze studentů různých fakult.

Obrázek 1: Vůz UWB 03 - pro sezonu 2015-2016

Podstatou soutěže je postavit pro každou sezónu okruhový závodní vůz, řízený studentem, který není držitelem profesionální závodní licence. Výstupem práce týmu není pouze samotná konstrukce vozu, ale i ekonomická rozvaha pro výrobu 1000 kusů vozu ročně. Pro splnění těchto úkolů je třeba hladké spolupráce budoucích techniků, ekonomů, ale i manažerů a dalších.

Jednotlivá navržená řešení je třeba obhájit před komisaři z řad odborníků. Nadpoloviční většinu bodového hodnocení však tvoří dosažené výkony v závodních disciplínách jako sprint, autocross a další...

Cílem předkládané práce je konstrukce volantu s ohledem zejména na hmotnost a ergonomii. Je třeba zvolit materiál a koncepci provedení. Dále navrhnout tvar s ohledem na připojení návazných systémů. Následně pak ověřit tuhostní vlastnosti pomocí výpočtu.

1 Specifikace požadavků

Celý vůz podléhá pravidlům **Formula Student 2016-2017**. Splnit požadavky dané pravidly je bezpodmíněčně nutné proto aby vůz prošel technickou přejímkou. Další nároky kladené na konstrukci v této kapitole mají za cíl hlavně zpříjemnění řízení.

1.1 Rozměry a tvar

Jsou omezeny pravidly T6.5.6 a T6.5.7.

Z bezpečnostních důvodů musí mít volant spojitý vnější tvar. Zároveň nesmí kterákoli jeho část v žádné poloze být vyšší než rám vozu. Toto pravidlo má ochránit jezdce pokud by došlo k převrácení vozu.

Z hlediska minimalizace ovládacích sil a zvýšení přesnosti řízení je výhodný co největší volant. Musí však respektovat výše uvedená pravidla.

1.2 Ergonomie

Je nezbytné aby volant řidiči poskytoval pohodlný úchop a dobrou oporu pro přenos ovládacích sil.

Dále je třeba zajistit pohodlný přístup k ovládacím prvkům, které budou aktivně používány během jízdy. Zároveň je třeba zabránit nechtěnému stisku tlačítek v krajní poloze volantu. Tato poloha je vymezena rozsahem otáčení $+90^{\circ}$ až -90° . V krajním případě $+120^{\circ}$ až -120° .

Pravidlo T3.12.5 hovořící o maximální vzdálenosti volantu od rámu vozu ovlivňuje ergonomii posezu řidiče v kokpitu.

1.3 Připojení

Volant navazuje na tyč řízení. Tohoto spojení se týkají pravidla T6.5.1, T6.5.4 a T4.8 Volant musí být tedy mechanicky spojen s tyčí řízení pomocí rychlospojky, kterou je řidič schopen ovládat v rukavicích. Z bezpečnostních důvodů je nutné aby rychlospojka pracovala bezchybně, přenesla dostatečný moment a zároveň měla dostatečně jednoduché ovládání s jasně vymezenou polohou "odemčeno" a "zamčeno".

1.4 Elektroinstalace

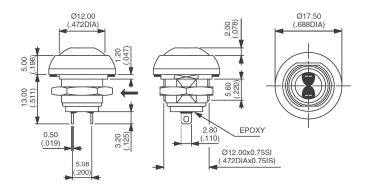
Volant ovšem neslouží pouze k ovládání řízení, ale obsahuje řadu prvků elektroinstalace. Samotná implementace ovladačů bude vyžadovat přípravu ploch pro montážní otvory. Zároveň je třeba řešit otázku způsobu montáže ovladačů.

Ve volantu bude umístěna na míru navržená řídící jednotka, která je napájena palubním napětím 12V. Jednotka bude s palubními systémy komunikovat pomocí sběrnice CAN. Propojení bude realizováno 4žilovým kabelem (2 žíly napájení, 2 žíly CAN). Kabel bude zakončen konektorem Binder 712 s deklarovaným krytím IP67.

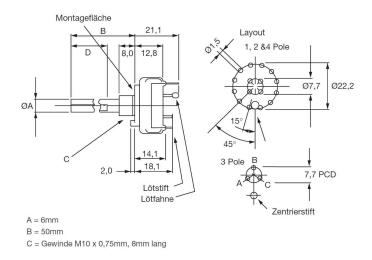
Potřebné ovládací prvky:

- Tlačítko DRS (drag reduction systém)
- Otočný přepínač DRS
- Tlačítko spojky
- Tlačítko neutrální polohy převodovky
- Tlačítko radiostanice
- Tlačítko start limitter
- Otočný přepínač palivové mapy
- 2 tlačítka ovládání řazení

Zvolená tlačítka a otočné ovladače již byly použita v předchozích verzích. Kompletní specifikace v přílohách A a B.

Obrázek 2: Tlačítko APEM IBR3SAD2 - viz PŘÍLOHA A

Obrázek 3: Otočný přepínač LORLIN CK-1051 - viz PŘÍLOHA B

1.5 Řazení

Součástí konstrukce je i řešení ovládání řazení. Systém řazení je realizován dvojicí elektronických spínačů, které ovládají pneumatický rozvaděč řazení. Vstupem do řídící jednotky je tedy elektronická informace o zařazení nižšího či vyššího rychlostního stupně.

Systém ovládání musí být mechanicky velmi odolný. Rovněž je vhodné minimalizovat počet pohyblivých součástí. Jelikož bude vystaven velmi hrubému zacházení, zejména při průjezdu zatáček a brždění bude pro řidiče obtížné dávkovat ovládací sílu. K mechanické odolnosti přispěje i umístění většiny pohyblivých dílů uvnitř skořepiny volantu. Ta jim poskytne dostatečnou ochranu.

1.6 Povrch

Úprava povrchu by měla být příjemná na dotyk, zejména v místech úchopu. Ergonomický tvar samotného volantu nevyžaduje protiskluzovou úpravu. Na druhou stranu je volant viditelný díl a je třeba zvolit vhodnou technologii laminace tak, aby vznikl na pohled přitažlivý povrch.

1.7 Pevnost

Ovládací síly na tyč řízení přenáší právě volant, ten tedy musí odolávat mechanickému namáhání. Na volant budou působit dva druhy zatížení:

• Axiální síla od řidiče při zrychleném a zpomaleném pohybu

Během decelerace působí na vůz zpomalení o velikosti zhruba 1,5 násobku gravitačního zrychlení. Řidič se zapře o volant, aby odolával setrvačné síle a působí tak na volant statickou silou. Z bezpečnostních důvodů musí být volant schopný přenést zatížení vyvolané zpomalením o velikosti dvojnásobku gravitačního zrychlení.

Velikost statické síly D_1 :

$$D_1 = m \cdot a = 100 \cdot 2 \cdot 9,81 = 1962 \text{ N} \tag{1}$$

Při akceleraci se vůz pohybuje se zrychlením 1,2 násobku gravitačního zrychlení. Z bezpečnostních důvodů musí být volant schopný přenést zatížení vyvolané zapřením se řidičem do volantu při zrychlení o veliskoti 1,7 násobku gravitačního zrychlení.

Velikost statické síly D_1 :

$$D_2 = m \cdot a = 100 \cdot 1, 7 \cdot 9, 81 = 1667, 7 \text{ N}$$
 (2)

Směr sil se určí ze směru zrychlení (zpomalení) pohybu. Při zrychlení působí síla na volant proti směru jízdy. Při zpomalení po směru jízdy.

Tato zatížení poslouží k definici zátěžných stavů.

• Krouticí moment z tyče řízení

Pro určení velikosti momentu působícího na volant lze využít experimentální měření Steva Foxe, jehož měření popisuje silové působení dobrovolníků na volant. Jako statistický vzorek použil 16 studentů ve věku 19-23 let různé tělesné konstituce. K měření použil volant o průměru 254 mm. Síly byly měřeny ve třech polohách. Naměřené hodnoty krouticích momentů v N·m zachycuje následující tabulka.

Řidič	Pohlaví	Výška [cm]	Váha [kg]	Nat. ruce	Uprostřed	Blízko těla
MAT	Ž	183	64	34	41	41
CMM	Ž	173	77	34	37	43
BAK	${ m M}$	170	70	47	41	47
SAK	${ m M}$	188	64	41	47	47
NJP	${ m M}$	170	59	41	47	47
MAF	${ m M}$	175	77	50	61	56
DHC	${ m M}$	180	73	47	68	61
SKW	${ m M}$	175	68	47	61	61
$_{ m JAC}$	${ m M}$	175	64	54	61	61
TMJ	${ m M}$	190	70	50	57	61
YAY	${ m M}$	175	68	54	61	68
AAS	${ m M}$	183	73	68	68	68
JWW	${ m M}$	175	64	50	64	70
SMF	${ m M}$	183	84	71	81	81
JAS	${ m M}$	175	66	50	74	84
PKF	M	175	100	66	80	88

Tabulka 1: Velikosti momentu na volant v N·m - viz [3]

Výsledné hodnoty ukazují, že velikost síly na volant je závislá na síle řidiče a vzdálenosti od volantu. Je patrné, že statický moment nepřekračuje $100~\rm N\cdot m$. Moment kritické velikosti bude vyvozen při průjezdu vozu zatáčkou, kde přední kola narazí na překážku v podobě například obrubníku. Při zohlednění těchto nenávrhových stavů a zahrnutí bezpečnosti bude velikost momentu použitého pro výpočet $400~\rm N\cdot m$.

1.8 Cena

Značnou část bodového zisku v šampionátu FSAE tvoří "cost analysis". Největší část ceny volantu tvoří výroba forem pro laminaci. Jejich cenu lze snížit optimalizací výsledného tvaru a volbou výhodné polohy dělící roviny.

2 Současné řešení - volant UWB03

Současný volant je vyroben ze dvou polovin jako skořepina z uhlíkových vláken. Jako výrobní technologie byla zvolena laminace prepreg tkaniny o gramáži 200 g/m^2 . Pro laminaci předního dílu bylo použito 8 vrstev zadního pak 10.

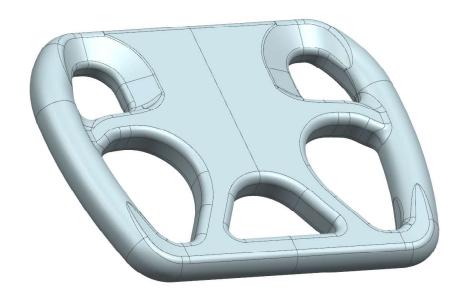
Připojení volantu k tyči řízení je realizováno rychlospojkou od firmy Sparco. Ta je zašroubována do zadního dílu. Není připevněna pouze do kompozitu, ale šroubový spoj vede až do destičky z hliníkové slitiny, která je vlepena zevnitř do skořepiny. Toto řešení přispívá k příznivějšímu rozložení napětí.

Do laminátu jsou zašroubována celkem 4 tlačítka. Další dvě obsahuje mechanismus ovládání řazení. Tlačítka jsou s řídící jednotkou spojena kabelem. Ten má v místě rychlospojky spirálovitý tvar, což umožňuje manipulaci s volantem mimo rychlospojku.

Samotný tvar není ergonomicky příliš vhodný. Nejvíce si řidiči stěžují na celkově malé rozměry, hlavně malou tloušťku. Malý vnější obvod vyžaduje větší ovládací síly a tedy zvýšené fyzické nároky na řidiče. V místech úchopu je kompozit obšitý látkovým potahem, tím se částečně řeší problém s ergonomií.

V předním dílu je obdélníkový otvor uzavřený destičkou. Slouží pro přístup k elektronice a případným opravám. Je zajištěna čtyřmi nýty. Spoj nýtem vyžaduje pro rozebrání odvrtání nýtu a následné zanýtování. Z tohoto důvodu není příliš vhodný pro častý vstup.

Ovládání řazení je vyřešeno otočnými pádly. V obrobku z hliníkové slitiny je uložena dvojice ovládacích tlačítek. Pádlo je se základním dílem spojeno šroubovitou pružinou. Skrze pružinu vede šroub, kterým lze v určitém rozsahu nastavit zdvih pádla. Použité řešení obsahuje množství pohyblivých součástí. Je tedy náchylné na mechanickou závadu.

Obrázek 4: Volant UWB03 - sezóna 2015-2016

VZ.

14

3 Návrh konstrukčního řešení

Tvar volantu je omezen rozměry podle pravidel popsaných v kapitole 1.1 - Specifikace požadavků. Dalším důležitým požadavkem je ergonomický tvar úchopů. Volant byl proveden jako kompozitová skořepina s jednou dělící rovinou.

3.1 Použitý materiál

Materiálem použitým pro výrobu je vláknový kompozit. Obecně se vláknový kompozitní materiál skládá ze dvou základních složek. Výztuhy (vláken) a matrice (pryskyřice). Spojením těchto složek vzniká orientovaná makroskopická struktura, která má výrazně lepší vlastnosti než složky samotné. Dochází tedy k synergickému efektu. Funkcí vláken je přenos zatížení. Hlavní funkcí matrice je držet vlákna ve správném směru, pomáhat distribuovat napětí a chránit vlákna před mechanickým poškozením. Zásadní pro maximální únosnost je orientace skladby.

Možné uspořádnání vláken v tkanině:

- Jednosměrné uspořádání (UD Unidirectional)
- Dvouosé uspořádání (Bi-axial)
- Rohož netkaná textilie
- Víceosá výztuž z kontinuálních vláken tkanina (KEPR)

Materiál používaný na výrobu vláken je sklo, uhlík, aramid a další...

Materiál vlákna	Sklo	Aramid	HS uhlík	HM uhlík	UHM uhlík
E_1 [MPa]	$74\ 000$	130 000	$230\ 000$	390 000	780 000
X^T [MPa]	2 100	3 000	5 000	3 800	4560
$\rho [\mathrm{kg \cdot m^{-3}}]$	2 500	1 500	1 600	1 700	800

Tabulka 2: Vlasnosti vláken použivaných jako výztuha - viz [1]

Matrice je tvořena pryskyřicí. Mezi nejčastěji používané patří:

- Epoxidové
- Polyesterové
- Fenolové
- Polyamidové

Spojením vláken a matrice vznikne materiál, který dosahuje nejen výborných mechanických vlastností, ale i chemické a teplotní odolnosti. Kompozitové díly zároveň mají velmi malou hmotnost.

Druh pryskyřice	Epoxidové	Polyesterové	Fenolové	Polyamidové
E[MPa]	4 500	4 000	3 000	4 000 - 19 000
$ u\left[- ight]$	$0,\!4$	$0,\!4$	$0,\!4$	$0,\!35$
R_m [MPa]	130	80	170	70
$T_{MAX} \left[{}^{\circ}\mathrm{C} \right]$	90 - 200	60 - 100	120 - 200	250 - 300

Tabulka 3: Vlasnosti pryskyřic používaných jako matrice - viz [1]

Při výrobě skořepinového dílu nejsou plochy tvořeny jednotlivými vlákny, ale dopředu připravenou tkaninou. Samotné svazky vláken lze s výhodou použít jako nosné prvky. Podle struktury tkaniny existují různé druhy, např.: KEPR, bi-axial, UD atd. Tkaniny se vzorem KEPR jsou pro svůj charakteristický vzhled používány jako povrchová vrstva. Bi-axialní tkanina přenáší torzní napětí, UD pak ohyb ve směru vláken.

3.2 Výrobní postup

Obecně jde o laminovanou skořepinu s reaktoplastickou matricí, technologií výroby je tedy laminace. Laminace je zaformování tkaniny prosycené pojivem do formy a následné vytvrzení. Během něho dojde ke ztuhnutí pojiva a materiál získá požadované vlastnosti.

3.2.1 Formy

Forma je výrobní prostředek sloužící k zaformování kompozitního materiálu. Tím získá kompozit tvar ve kterém se vytvrdí. Jako materiál formy přichází v úvahu například: hliníková slitiny, dřevo, plast a další...

Materiál a kvalita povrchu formy má zásadní vliv na jakost povrchu výrobku. Například dřevěná forma dodá kompozitu nejhorší povrch, na druhou stranu bude nejlevnější. Stejně jako plastová forma nebude mít dřevěná dlouhou životnost a dojde k jejímu brzkému poškození.

3.2.2 Způsoby laminace

Pro skořepinový díl přichází v úvahu tyto technologie výroby:

- 1. Laminace prepregové tkaniny
- 2. Laminace prosycené tkaniny a tupý spoj
- 3. Laminace prosycené tkaniny a přeplátovaný spoj

3.2.3 Laminace prepregové tkaniny

Uhlíková tkanina ve formě prepregu má oproti jiným technologiím výhodu ve snadném zpracování. Tkanina je již od výrobce prosycena pryskyřicí. Zároveň je pryskyřice rovnoměrně distribuována mezi vlákna, tím je dosaženo vyššího objemového podílu. Během skladování se prepregová tkanina udržuje v mrazu, aby pryskyřice netvrdla.

Postup výroby:

- Příprava forem
- Separace
- Laminace pohledové vrstvy
- Laminace nosných vrstev
- Tepelné vytvrzení (např. v autoklávu)
- Lepení polovin výrobku k sobě
- Dodatečné opracování

3.2.4 Laminace prosycené tkaniny a tupý spoj

- Příprava forem
- Separace
- Laminace pohledové vrstvy
- Laminace nosných vrstev
- Zalisování a vytvrzení
- Lepení polovin výrobku k sobě
- Dodatečné opracování

Před samotnou laminací je nutné provést přípravu formy. Ta spočívá v precizním opracování povrchu formy. Jakákoliv nedokonalost se totiž obtiskne do povrchu výrobku. Následuje tzv. naseparování formy. Jedná se o nátěr míst formy, které přijdou do styku s pryskyřicí separační látkou. Tím bude zaručeno snadné vyjmutí skořepiny z formy. Následně se provede laminace pohledové vrstvy tkaniny. Ta je jen velmi málo prosycena, aby umožnila dobré zaformování do všech tvarových ploch a vytvořila tak kvalitní povrch, nechá se téměř vytvrdnout. Tímto se zafixuje vzor položené vrstvy a nedojde k jeho poškození. Dále se pak laminují již standardně prosycené nosné vrstvy.

Dalším krokem je zalisování laminátu. V tomto kroku dojde k odvedení přebytečné pryskyřice a zhutnění vrstev do výsledné tloušťky. Zároveň se vlivem chemické reakce pryskyřice vytvrdí. Lze jej provést buď protikusem formy (značně nákladné), nebo použít superelastickou folii.

Při použití folie se vloží vylaminovaná forma do vaku z folie a odsaje se z něj vzduch. Tím vyplní všechny dutiny a zalisuje laminát ke stěnám.

Po zalisování se vyjmou obě poloviny skořepiny, zafrézuje se styčná plocha a poloviny se natupo slepí.

Finálně se přebrousí lepený spoj. Výhodou je jednodušší forma a snadnější spojení polovin. Nevýhodou je pak malá únosnost lepeného spoje.

3.2.5 Laminace prosycené tkaniny a přeplátovaný spoj

- Příprava forem a rámečků
- Separace
- Laminace pohledové vrstvy
- Laminace nosných vrstev
- Zalisování
- Spojení polovin
- Dodatečné opracování

Příprava formy je totožná jako u předešlé metody. Rozdíl je ve formě. Ta má navíc ještě rámeček, který se přiloží nad dělící rovinu a je oproti obrysu formy osazený směrem dovnitř. Vznikne na něm vnitřní plocha budoucího přeplátovaného spoje.

Během samotné laminace existují dva postupy. První možností je vylaminovat obě poloviny, včetně zmíněného osazení, pro přeplátovaný spoj, nechat je vytvrdnout, ofrézovat okraje a dvousložkovým lepidlem slepit vytvrzené poloviny k sobě.

Druhou možností je vylaminovat obě poloviny. Ostříhnout za vlhka okraj nad spodní polovinou. Mezi formy vložit nafukovací vak ze superelastické folie. Přiložit horní, stále nevytvrzený díl a nafouknout vak uvnitř. Tím dojde k zalisování a stisknutí spoje. Ten není vytvořen lepidlem, ale přímo pryskyřicí použitou k prosycení tkaniny. Výhodou takového spoje je větší únosnost. Do jisté míry totiž dojde k propojení kompozitu. Tento způsob je však náročnější na výrobu.

3.3 Postup návrhu

3.3.1 Vnější tvar

Pro návrh tvaru byl omezujícím faktorem maximální zástavbový rozměr, daný pravidly. Ten určil maximální průměr opsané kružnice. Vnitřní rozměr nebyl přesně omezen. Musel však poskytnout dostatek prostoru pro elektroinstalaci.

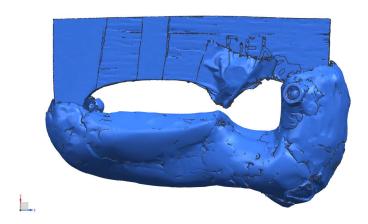
Návrh byl proveden v prostředí Siemens NX, pomocí modulu Surface.

Tvar části volantu, kde jej řidič drží, je zásadní pro ergonomii. Tvar byl vytvořen podle otisku rukou řidičů do modelovací hmoty. Celkem byly zhotoveny 4 otisky pravých rukou různých řidičů. Zároveň byly vloženy značky pro umístění tlačítek. Po vytvrzení modelovací hmoty byl řidiči vybrán nejpříjemnější tvar, který byl oscanován 3D scanerem.

Výsledná plocha musí splňovat podmínky na výrobu. V praxi to znamená, že plocha byla vytvořena tak, aby v místě spojení v každém příčném řezu byla tečná na vodorovnou pomocnou čáru. Tím bylo zaručeno, že výrobek bude možné vyjmout z formy. Dále byl tvar vyhlazen a zjednodušen. Tyto úpravy mají za následek drobné místní odchylky od otisků.

Obrázek 5: Vybraný otisk dlaní v modelovací hmotě

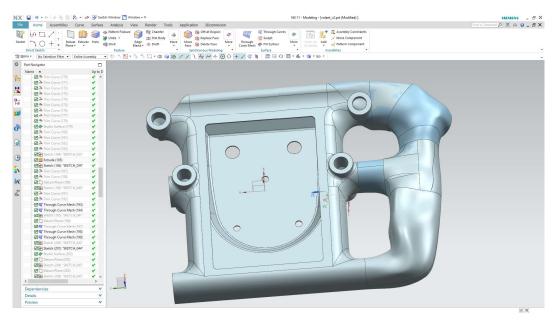
Obrázek 6: 3D scan otisku modelovací hmoty

3.3.2 Střední část

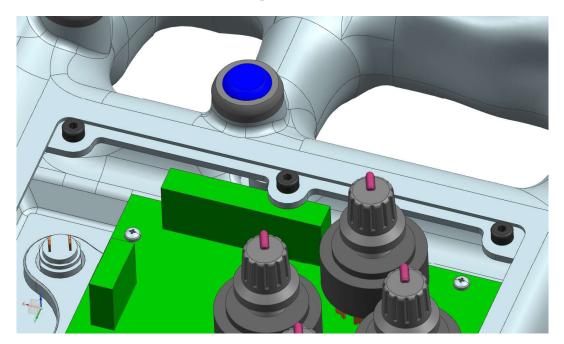
Ve střední části volantu je umístěna většina prvků řazení, elektroinstalace, připojení atd ...

K těmto komponentům bylo potřeba zajistit přístup. Zároveň jsou ve střední části uloženy otočné ovladače. Ve střední části byl proto vyfrézován obdélníkový otvor o rozměrech 120x80 mm. Otvor umožní pohodlnou montáž prvků řazení a elektroniky. Rovněž poskytuje dostatek prostoru pro montáž tlačítek.

Připevnění krytu bylo vyřešeno pomocí vlepení lišty zevnitř. Z důvodu vyrobitelnosti závitu byla jako materiál lišty zvolena hliníková slitina. Tvar lišty byl optimalizován s ohledem na snížení hmotnosti. K vlepení bylo použito dvousložkové lepidlo Spabond. Samotná destička byla k liště připevněna šroubem M3 s hlavou s vnitřním šestihranem. Použité řešení umožňuje rychlejší rozebrání než nýtovaný spoj (použitý napřílad u UWB03).

Obrázek 7: Postup návrhu v Siemens NX

Obrázek 8: Připevnění krytu střední části

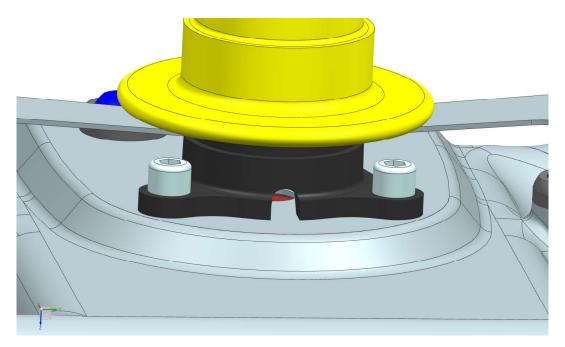
3.3.3 Zástavba elektroniky

Podstatná část vnitřního prostoru volantu je vyplněna prvky elektroinstalace.

Do vnitřní dutiny bylo nutné uspořádat desku řídicí jednotky, otočné přepínače, tlačítka a v neposlední řadě kabeláž.

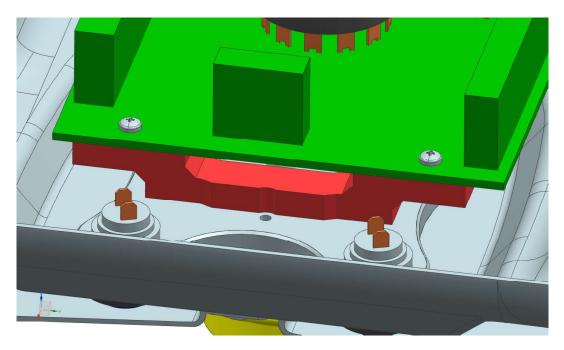
Použití řídící jednotky je prostorově náročné, ale má řadu výhod. Patří k nim slabší kabel pro připojení volantu k vozu, ale například také možnost změnit rozložení tlačítek pomocí otočného přepínače. Pro kabel bylo třeba připravit otvor, kterým vystupuje z volantu. Otvor má průměr 10 mm a prochází do středu rychlospojky. Zároveň byla

do rychlospojky vyfrézována drážka, která zajišťuje kabel proti vytrhnutí.

Obrázek 9: Průchod kabelu sběrnice

Deska řídící jednotky má rozměry 120x80 mm a je osazena podle požadavků sběrnice. Pro její uložení ve volantu byly zhotoveny plastové podpory pomocí 3D tisku. Během tisku bylo použito vyplnění objemu voštinou. Díky použití voštiny bylo dosaženo minimální možné hmotnosti.

Obrázek 10: Připevnění desky řídící jednotky

3.3.4 Připojení

Volant je k tyči řízení připojen rychlospojkou Steering quick release od firmy Sparco, která byla vybrána zejména na základě zkušeností týmu.

Obrázek 11: Rychlospojka Sparco - UWB04-03-20-002

Rychlospojka řeší požadavek pravidla T4.8, které požaduje, aby byl řidič schopen opustit vůz do 5 vteřin. Má dané připojovací rozměry.

Problematické bylo připojení. V případě, že by byl spoj vyřešen prostým zašroubováním šroubů do kompozitní skořepiny nebyl by spoj schopen přenášet síly z tyče řízení. K lepšímu rozložení napětí do kompozitu byla použita vložená destička z hliníkové slitiny. Byla použita slitina s označením EN AW 7075. Jejím použitím zároveň byla eliminována potřeba vložkovat kompozit, kvůli závitům.

Do vložky byla rovněž zašroubována tlačítka pro ovládání řazení, jejíchž ukotvení by jinak vyžadovalo opět závitové vložky.

Tvar i materiál vložky byl vytvořen s ohledem na minimální hmotnost. Z tohoto důvodu je použito množství odlehčovacích otvorů. Středovým otvorem vložky zároveň prochází kabel spojující řídící jednotku ve volantu s hlavní řídící jednotkou.

Obrázek 12: Vložky z hliníkové slitiny - UWB04-03-20-008

Hlavní funkcí destičky je rozvést napětí na co největší plochu. Pro její připevnění byl použit lepený spoj, konkrétně dvousložkové lepidlo Spabond 345. Plochy lepeného spoje byly upraveny zdrsněním povrchu kompozitu i hliníkové slitiny. Pevnost ve smyku takto vytvořeného spoje je udávána 30 MPa v závislosti na lepených površích. - viz [2]. Pevnost lepeného spoje byla nadále podpořena silou vyvolanou šrouby, které spojují vložku, skořepinu a rychlospojku. Dále také vytvořením přechodu z lepidla k laminátu.

3.4 Ergonomie

Díky přechodu nehrozí odtržení destičky od laminátu.

Zásadním požadavkem na volant bylo kvalitní provedení ergonomie. Vůz je, podle pravidel, vybaven řízením bez posilovače, proto jsou potřebné ovládací síly značné. Z toho plyne, že kvalitní úchop není pouze komfortní pro řidiče, ale umožňuje mu vyvinout nutnou ovládací sílu.

Pohodlného uchopení bylo dosaženo zhotovením ploch úchopu podle otisků, jak bylo popsáno v kapitole Vnější tvar.

Z hlediska ergonomie jsou zásadní výstupky v rozích, díky kterým se může řidič pohodlně zapřít při zatáčení. Nadruhou stranu jejich velikost je limitována jednak pravidlem T6.5.7. a také v jakémkoliv úhlu nesmí být výše než "the front hoop".

Pro ověření zachování ergonomičnosti po vyhlazení tvaru byl zhotoven vytištěný plastový model poloviny volantu.

Neméně důležité je rozložení tlačítek. Jejich poloha byla určena z otisků do modelovací hmoty.

Obrázek 13: Model volantu zhotovený pomocí 3D tisku

Model dostali do rukou řidiči k vyjádření. Každý řidič našel vlastní detail, který by chtěl změnit. Shodli se však na posunutí tlačítek na zadní straně volantu, která byla následně posunuta. Otočné ovladače jsou umístěny v prostřední destičce, a protože nejsou používány během jízdy, je pro ně důležitější úsporné prostorové uspořádání než hledisko ergonomie.

Dalším krokem ověření ergonomie byla ergonomická analýza v prostředí Siemens NX, modulu Human modeling. V tomto modulu se umístí model člověka patřičné tělesné konstituce do pozice, v níž bude užívat analyzované zařízení. Výsledkem analýzy pak je stupnice ukazující namáhání jednotlivých částí těla.

3.5 Řazení

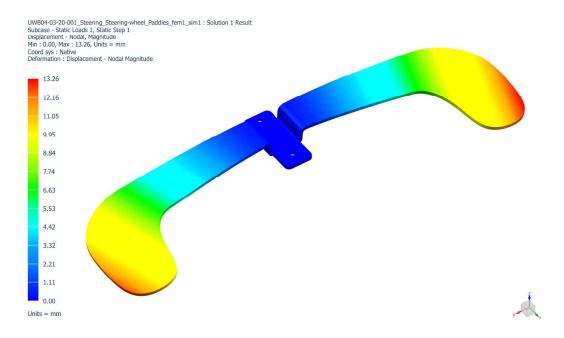
Pro řazení rychlostních stupňů byla použita tzv. pádla. Jejich výhodou oproti klasické řadící páce je, že řidič nemusí rukou opouštět volant během řazení. Řazení je také výrazně rychlejší.

Obecně je tedy hlavním úkolem systému ovládání řazení získat informaci o zařazení vyššího nebo nižšího rychlostního stupně.

Konstrukční řešení bylo vybíráno ze dvou variant.

- Otočně uložené poloviny pádel
- Pružná pádla

Pro minimální počet pohyblivých částí, nižší hmotnost a minimální zástavbové rozměry byla vybrána varianta pružných pádel.

Obrázek 14: Posunutí pádel v mm při zatížení 20 N

Součástí systému řazení jsou také dvě tlačítka. Pro jejich připevnění byla prodloužena výztuha z hliníkové slitiny. Díky tomu bylo možné zašroubovat tlačítka do výztuhy.

Materiál	Vazba	${ m Gram\acute{a}\check{z}}~[{ m g/m^2}]$	Tloušťka [mm]	Obchodní jméno
Uhlík	KEPR	200	0.225	GG 200 T
Uhlík	Bi-axial	200	0.2	CBX200
Sklo	KEPR	200	0.25	UNIGLASS 200 P/T
Uhlík	UD	200	0.2	UD CST 200
Sklo	KEPR	200	0.25	UNIGLASS 200 P/T
Uhlík	Bi-axial	200	0.2	CBX200
Uhlík	KEPR	200	0.225	GG 200 T

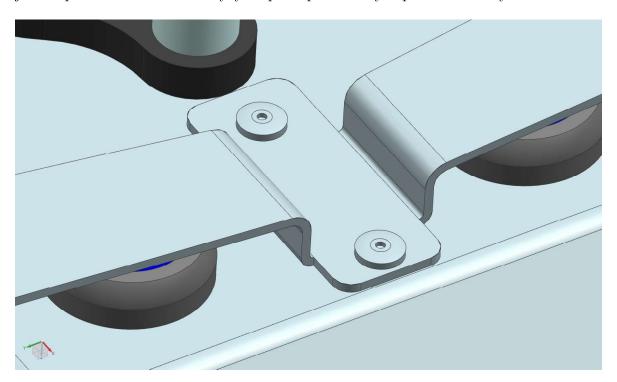
Tabulka 4: Skladba vrstev použitá na pádla

Výhodou použitého řešení je zejména vyšší tuhost celého systému, zároveň bylo možné tlačítka zapustit do skořepiny volantu.

Tvar pádel vznikl podle požadavků řidičů. Problematická byla otázka zdvihu. V místě tlačítek byl zdvih daný zdvihem tlačítka (přibližně 2 mm). Ovládací síla byla rovněž určena podle přání řidičů na 20 N.

Spojení pádel se skořepinou volantu bylo vyřešeno pomocí dvojice nýtů.

Skladba použitá pro pádla byla určena ze zkušenosti. Její vlastnosti pak byly ověřeny jednak pomocí numerické analýzy na principu konečných prvků a také výrobou vzorku.

Obrázek 15: Připojení pádel ke skořepině volantu

3.6 Skladba

Pro dosažení co nejlepších pevnostních vlastností je zásadní skladba a orientace vrstev kompozitu. Pokud jsou všechny vrstvy z totožného materiálu, výsledný výrobek se nazývá laminát. V případě použití rozdílných materiálů jde o tzv. hybridní laminát. V tomto případě jde tedy o uhlíkový laminát.

Materiál	Vazba	${ m Gram}$ áž $[{ m g/m^2}]$	Tloušťka [mm]	Obchodní jméno
Uhlík	KEPR	200	0.225	GG 200 T
Uhlík	Bi-axial	200	0.2	CBX200
Uhlík	UD	200	0.25	UD CST 200
Uhlík	Bi-axial	200	0.2	CBX200
Uhlík	KEPR	200	0.225	$\mathrm{GG}\ 200\ \mathrm{T}$

Tabulka 5: Skladba vrstev použitá na skořepinu volantu

V okolí připojovacích šroubů byla skladba zesílena o další dvě vrstvy (viz. kapitola Pevnostní výpočet):

Materiál	Vazba	${f Gram\acute{a}\check{z}}~[{f g/m^2}]$	Tloušťka [mm]	Obchodní jméno
Uhlík	KEPR	200	0.225	GG 200 T
Uhlík	Bi-axial	200	0.2	CBX400
Uhlík	UD	200	0.25	UD CST 200
Uhlík	Bi-axial	200	0.2	CBX400
Uhlík	KEPR	200	0.225	GG 200 T
Uhlík	KEPR	200	0.225	GG 200 T
Uhlík	KEPR	200	0.225	GG 200 T

Tabulka 6: Zesílená skladba vrstev použitá na skořepinu volantu

Na povrchovou tkaninu byla pro svůj charakteristický vzor použita tkanina KEPR 200 g/m². Vrstva Bi-axial 400 g/m² má význam z hlediska torzní tuhosti. Vrstva uhlíkové UD 200 g/m² má význam pro pevnost v podélném směru. Nebyla použita ve formě tkaniny, ale na boky byl použit pásek UD vláken o šířce 20 mm a na dno drážky uhlíkové vlákno, které lze vytvarovat do požadovaného tvaru. Poslední vrstva byla opět KEPR 200 g/m². Její účel je držet pohromadě všechny vrstvy. Zároveň vytváří vnitřní povrch skořepiny.

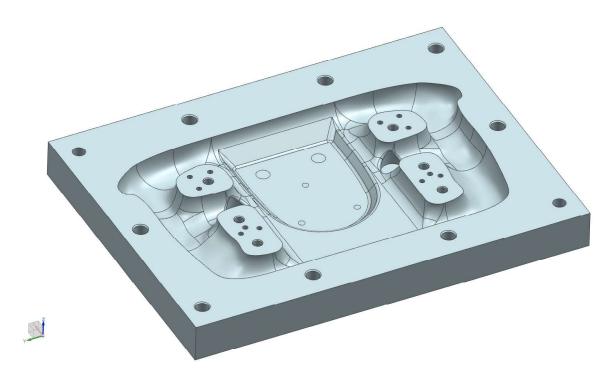
3.7 Forma volantu

Jak bylo výše uvedeno, kvalita povrchu formy je určující pro kvalitu povrchu výrobku. Z možných materiálů (dřevo, hliníková slitina, plast...) byla vybrána hliníková slitina. Zvolený materiál zaručí kvalitní povrch výrobku i možnost opakovaného používání. Jako nevýhodu lze uvést vysokou cenu. Nákladný je jednak materiál samotný, tak obrábění, které proběhlo na víceosé číslicově řízené frézce. Pro dosažení co nejlepšího povrchu výrobku je zásadní vyrobit formu s co nejlepší drsností. Jakákoliv nedokonalost, například stopa po fréze, se obtiskne do výrobku. Proto byla po samotném frézování forma ještě ručně dokončena.

Vzájemná poloha polovin formy byla zajištěna pomocí dvojice kolíků. Pak následovalo přitažení polovin k sobě pomocí sady šroubů.

Pro vytvoření přeplátování lepeného spoje bylo nutné opatřit formy oddělitelnými rámečky, rovněž z hliníkové slitiny (na obrázku oranžově). Pro zajištění přesné polohy byl rámeček a příslušný díl formy opatřen dvojicí kolíků pro každý kousek formy. Po nalaminování a vytvrzení byl rámeček vyjmut.

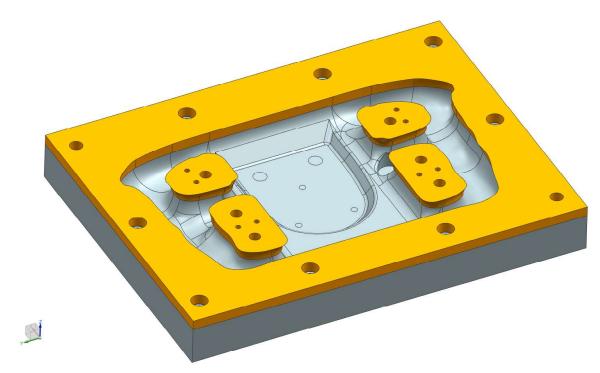
Jak je patrné z obrázku, rámeček je tvořen pěti díly. Na každém z nich je třeba obrobit tvarové plochy. Všechny části rámečku byly obrobeny z jediného polotovaru. Protože se jeden kus polotovaru rozpadnul na 5 kusů rámečku, byly na budoucím rámečku vyrobeny otvory pro šrouby a kolíky. Prostřednictvím těchto otvorů se polotovar rámečku spojil s přípravkem, ve kterém byl obráběn. Viz výkresová dokumentace.

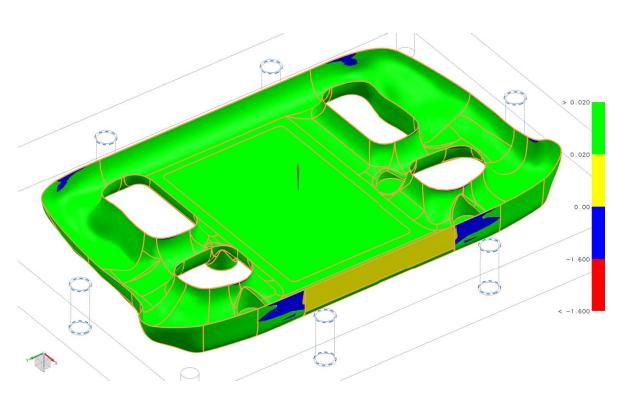
Obrázek 16: Forma spodní poloviny skořepiny

Zda bude možné výrobek vyjmout bylo ověřeno na modelech částí forem pomocí funkce Draft Analysis. Funkce kontroluje sklon stěn vzhledem k vektoru vyjmutí výrobku a výsledky reprezentuje barevnou mapou. Jak je vidět na Obrázku 18, na formě je několik míst, kde vznikly podkosy. Tato místa jsou však malá a podkos dosahuje maximálně

 $1,\!6^{\circ}.$ Nebudou tedy způsobovat problémy při vyjímání výrobku z formy.

Obrázek 17: Rámeček pro vytvoření přelátování

Obrázek 18: Analýza sklonu stěn vzhledem k vektoru vyjmutí výrobku

3.8 Pevnostní výpočet

Pevnostní výpočet byl realizován za pomoci numerických simulací na principu metod konečných prvků za použití preprocesoru Siemens NX ve spojení s řešičem NASTRAN. Výpočet spadá do oblasti lineární statiky.

Pro výpočet deformací a napětí bylo třeba definovat materiálové konstanty pro všechny použité materiály.

3.8.1 Definice materiálu

Tkanina je ve skutečnosti složena z výztuhy a matrice. Stejně tak byla v preprocesoru vytvořena spojením těchto dvou komponent. Vstupními údaji pro definici tkaniny je materiál výztuhy, materiál matrice, objemové podíly obou složek a typ tkaniny. Uhlíkové vlákno, výztuha, je příčně izotropní materiál, protože jedna jeho rovina symetrie elasticých vlastností je rovinou izotropie. Důsledkem je, že elastické vlastnosti v této rovině jsou ve všech směrech stejné. Počet nezávislých materiálových konstant je 5 - viz [5].

Materiál	E [MPa]	G [MPa]	ν[-]	$ ho \left[\mathrm{kg \cdot m^{-3}} \right]$
EN AW 7075	72000	$27\ 067$	$0,\!33$	2 850
Spabond 345	3 000	1 111	$0,\!35$	1 180
Pryskyřice LG285/HG286	4 500	1 600	0,4	1 200

Tabulka 7: Materiálové konstanty použitých izotropních materiálů

Mechanické konstanty byly získány z vnitřních zdrojů firmy CompoTech. Objemový podíl vláken dosažitelný ruční laminací s následným zvakuováním je přibližně 35%. Materiál vlepené výztuhy (hliníková slitina EN AW 7075) je isotropní.

Konstanta	Jednotka	Hodnota
Modul pružnosti v tahu ve směru 1 - $\mathbf{E_1}$	[MPa]	230 000
Modul pružnosti v tahu ve směru 2 - $\mathbf{E_2}$	[MPa]	15000
Modul pružnosti v tahu ve směru 3 - $\mathbf{E_3}$	[MPa]	15000
Modul pružnosti ve smyku v rovině 12 - G_{12}	[MPa]	50 000
Modul pružnosti ve smyku v rovině 13 - G_{13}	[MPa]	50 000
Modul pružnosti ve smyku v rovině 23 - $\mathbf{G_{23}}$	[MPa]	50000
Poissonova konstanta v rovině 12 - ν_{12}	[-]	0.33
Poissonova konstanta v rovině 13 - ν_{13}	[-]	0.013
Poissonova konstanta v rovině 23 - ν_{23}	[-]	0.33
Hustota - ρ	$[\mathrm{kg}\cdot\mathrm{m}^{-3}]$	1 600

Tabulka 8: Materiálové konstanty použitých vláken

Použité objemové podíly:

- Objemový podíl vláken $\mathbf{v_f} = 35 \ [\%]$
- Objemový podíl matrice $\mathbf{v_m} = 65 \ [\%]$

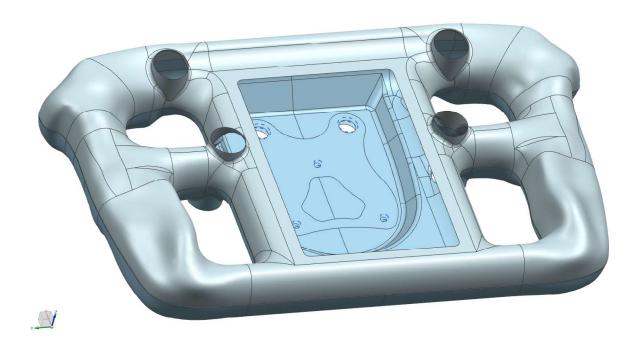
Pro následné vyhodnocení napětí bylo třeba definovat meze pevnosti, viz Vyhodnocení výpočtu.

3.8.2 Výpočtový model

Před vysíťováním bylo potřeba model zjednodušit, tím vznikl výpočtový model. Zjednodušení spočívalo zejména ve vypuštění některých součástí z výpočtu. Mezi nezahrnuté součásti patří: tlačítka, prvky elektroinstalace, kryt střední části, rychlospojka atd. Zmíněné díly byly, kromě tlačítek, vypuštěny z modelu zcela. Tlačítka byla během tvorby sítí nahrazena tzv. rigidní růžicí. Rigidní růžice představuje teoretický, dokonale tuhý, prvek v místě tlačítek. Další zjednodušení nebyla zavedena z důvodu dosažení maximální vypovídající hodnoty výpočtu. Byl tedy zachován i přesah tvořící přeplátovaný spoj.

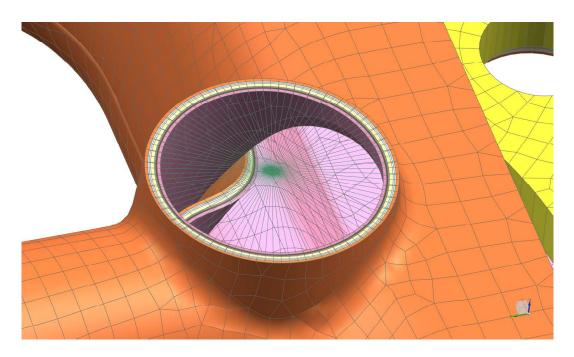
Obrázek 19: Výpočtový model - spodní díl

Obrázek 20: Výpočtový model

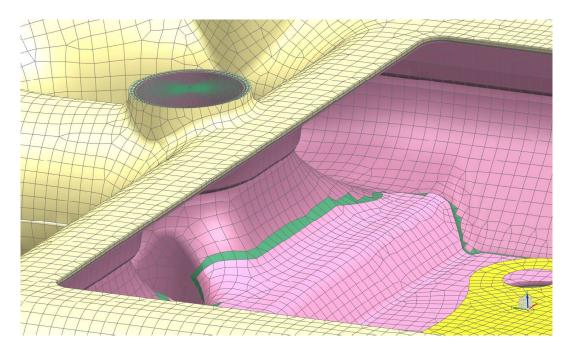
3.8.3 Síť

Následujícím krokem výpočtu byla příprava sítě. Pro co nejpřesnější výsledky bylo zvoleno zasítování laminátu pomocí 3D sítě, namísto běžně používané 2D.

Obrázek 21: Rigidní růžice v místech tlačítek

Při použití 3D sítě je zohledněna i postupná změna tvaru vrstev od vnější plochy skořepiny. Dále jsou vytvořeny přechody z pryskyřice v místech změny počtu vrstev.

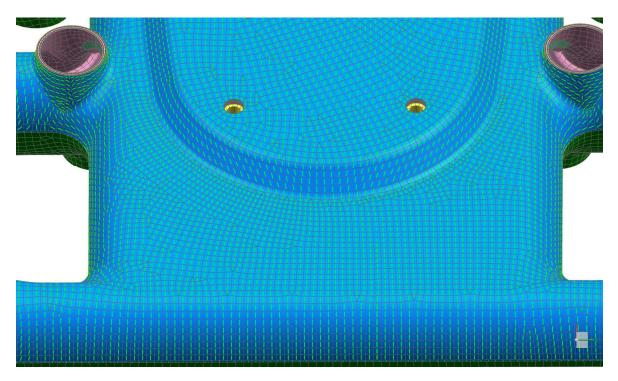

Obrázek 22: Přechod v místě změny počtu vrstvy - zeleně

Nevýhodou 3D sítě je vysoký počet elementů. Na každý jeden plošný element připadá počet prostorových elementů odpovídající počtu vrstev laminátu.

Postup tvorby 3D sítě začíná zasíťováním ploch pomocí 2D sítí. Následovalo zorientování elementů (zobrazeno pomocí šipek) metodou MCID. Orientace hlavních směrů je u výpočtů ortotropních materiálů zásadní, protože společně se zorientováním směrů elementu se zorietují i mechanické vlastnosti kompozitu.

Dalším krokem bylo přiřazení fyzikálních vlastností. Jako typ fyzikální vlastnosti byl zvolen "Laminate". Skladba byla přiřazena pomocí "Global Layup". Během definice skladby bylo třeba definovat jednak její složení (popsáno v kapitole Skladba), ale také orientaci vláken. Vlákna tkanin byla orientována pomocí tzv. drapingu. Během drapingu se virtuálně pokrývá povrch vybraných ploch tkaninou o zvolené vazbě (UD, tkanina atd.).

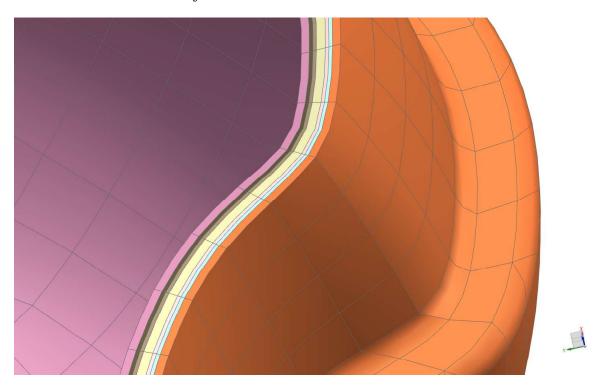

Obrázek 23: Orientace vláken v elementech

Následně byla pomocí funkce "Extrude Laminate" z 2D sítě vytvořena 3D sít. Detail vysunutí laminátu je viditelný na obrázku. Zároveň jsou na obrázku viditelné (barevně odlišené) jednotlivé vrstvy.

Po přepočítání vrstev na obrázku je zřejmé, že jejich počet neodpovídá skladbě. Důvodem je, že vrstvy Bi-axial byly rozděleny na dvě o poloviční tloušťce vzájemně pootočené o 90°.

Z modelu výztuhy byla během přípravy výpočtového modelu získána střednice, která byla zasítována pomocí 2D sítě.

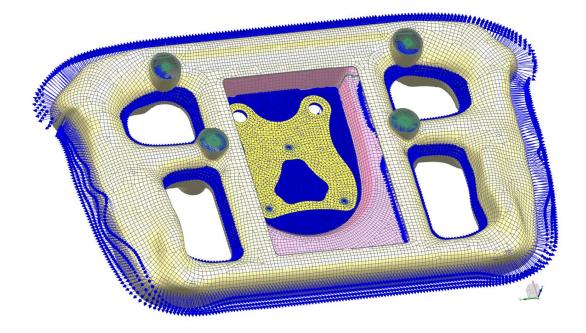

Obrázek 24: Detail vysunutí laminátu

3.8.4 Simulace

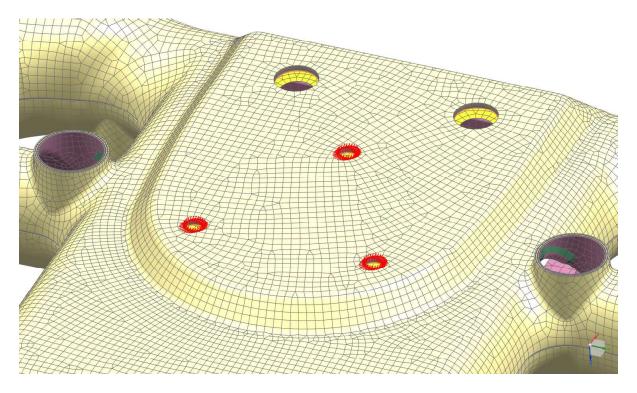
Po přípravě sítí následovala příprava samotné simulace.

Sítě skořepin byly spojeny pomocí funkce "Surface-to-Surface Gluing" v místech, kde se reálně nacházejí lepené spoje. Stejným způsobem byla spojena sít skořepiny a hliníkové výztuhy.

Obrázek 25: Lepení (gluing) - zobrazen šipkami modré barvy

Dále bylo třeba stanovit okrajové podmínky. Podmínka reprezentuje šroubové spoje s rychlospojkou. Odebírá všech šest stupňů volnosti na hranách zvýrazněných na obrázku.

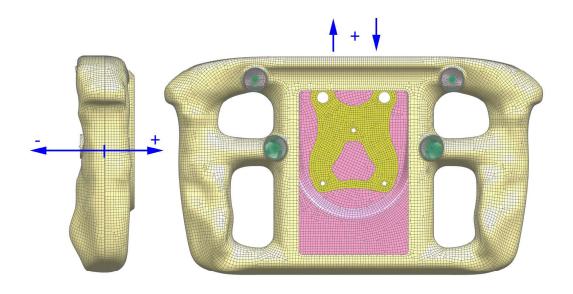
Obrázek 26: Okrajová podmínka reprezentující připojení k rychlospojce

Hodnoty zatížení vycházejí z požadavků stanovených v kapitole Specifikace požadavků. Možné kombinace zatížení definují zátěžné stavy. Vliv vlastní hmotnosti byl zanednán, jelikož je vzhledem k vnějšímu zatížení minimální.

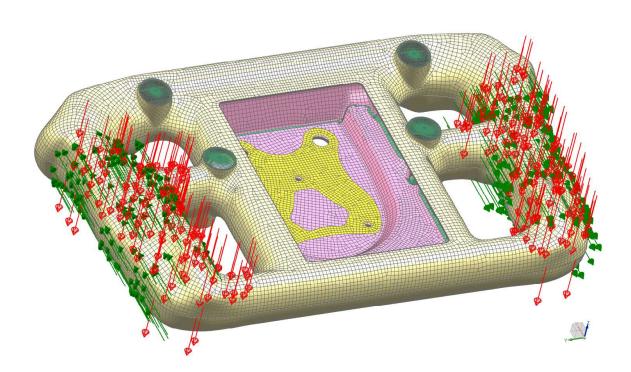
Zátěžný stav	$a \left[m \cdot s^{-2} \right]$	$\mathbf{F}\left[\mathbf{N} ight]$	$\overline{\mathbf{M}\left[\mathbf{N}\cdot\mathbf{m} ight]}$
Zatáčka s akcelerací	$-1, 7 \cdot g$	1667,7	400
Zatáčka s decelerací	$2 \cdot g$	2 000	400
Zatáčka	0	0	400
Rovina s akcelerací	$-1, 7 \cdot g$	1667,7	0
Rovina s decelerací	$2 \cdot g$	2 000	0

Tabulka 9: Zátěžné stavy

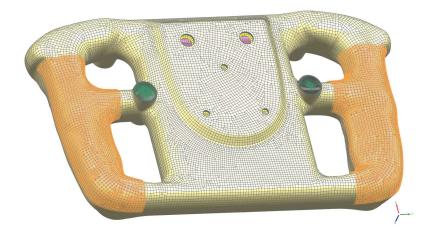
Kromě velikosti a směru působení sil bylo třeba definovat plochy, na které síly působí. Plochy jsou vyznačeny na obrázcích. Zároveň byly stanoveny směry působení sil a momentů.

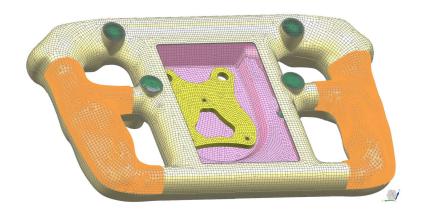
Obrázek 27: Orientace sil a momentů

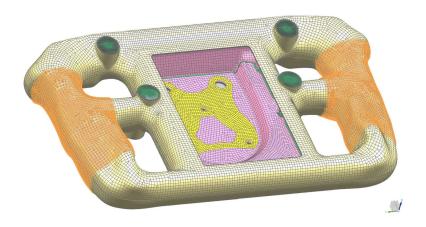
Obrázek 28: Grafická interperetace působících sil - červěně síla od decelerace, zeleně síla od momentu (zátěžný stav - Zatáčka s decelerací)

Obrázek 29: Plochy pro sílu od akcelerace

Obrázek 30: Plochy pro sílu od decelerace

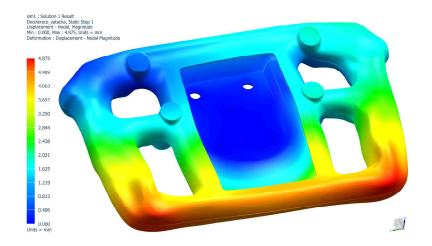

Obrázek 31: Plochy pro sílu od momentu

3.8.5 Vyhodnocení výpočtu

Poslední fází výpočtu bylo zhodnocení výsledků výpočtu. Z celkem šesti zátěžných stavů byly podrobně rozebrány výsledky zatížení s největší deformací, Zatáčka s decelerací.

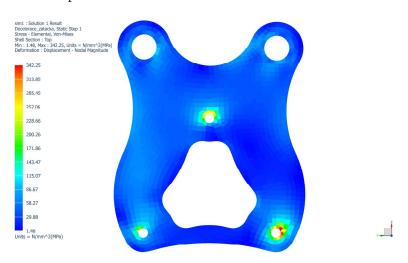
Výpočet byl hodnocen zejména jako úloha tuhosti. Pro tuhost je nejdůležitější posunutí. Úhel natočení slouží spíše ke kontrole, zda výpočet nevystupuje z oblasti lineární statiky (příliš velký úhel natočení by dokonce způsobil zastavení výpočtu).

Obrázek 32: Posunutí v mm - zátěžný stav: Zatáčka s decelerací

Z obrázku je patrné, že maximální hodnota posunutí je 4,875 mm a skořepina jej dosáhne na spodní hraně. Při uvážení působících sil, lze tuto hodnotu považovat za vyhovující.

Co se týče hodnot napětí, je třeba rozdělit výsledky na napětí ve výztuze z hliníkové slitiny a napětí v kompozitu.

Obrázek 33: Misesovo napětí ve výztuze v MPa

Napětí ve výztuze dosahuje 342 MPa. Tento výsledek si vyžádal použít na výrobu výztuhy slitinu EN AW 7075 T651. Označení T651 indikuje, že jde o uměle zestárnutou

variantu slitiny, která prošla rozpouštěcím žíháním.

Smluvní napětí na mezi kluzu je $R_{P0,2}=440~\mathrm{MPa}$ - viz [6]. Bezpečnost proti mezi kluzu je tedy s = 1,29.

Na vyhodnocení napětí v kompozitu je třeba nahlížet dvěma pohledy. Hodnotí se interlaminární a intralaminární porušení. **Interlaminární** porušení se projevuje delaminací, což je děj při kterém se oddělí jednotlivé vrstvy laminátu od sebe. **Intralaminární** porušení vzniká v jednotlivých vrstvách a lze jej predikovat pomocí tzv. kritérií pevnosti.

Kritéria pevnosti se rozdělují na neinteraktivní a interaktivní. **Neinteraktivní** kritéria neuvažují vazbu mezi normálovými složkami napětí ani mezi složkami normálových a smykových napětí. Patří mezi ně kritérium maximálního napětí a maximální deformace. **Interaktivní** kritéria, jsou založena na energetických přístupech a odstraňují nedostatek neinteraktivních kritérií. Patří mezi ně například Tsai-Wu, Puckovo nebo LaRC04.

Jelikož je síť skořepiny rozdělena na dvě poloviny, je třeba i vyhodnocení výsledků provádět pro každou skořepinu zvlášť. Obecně lze říci, že horní polovina volantu je méně namáhána.

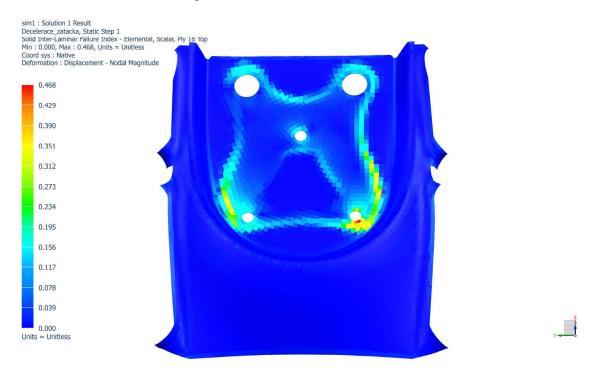
Interlaminární pevnost je vyhodnocována pomocí Indexu interlaminárního porušení. Index nabývá hodnot 0 - 1, pokud dosáhne hodnoty 1 dojde k porušení.

Obrázek 34: Index interlaminárního porušení - spodní skořepina

Jak je patrné z obrázku na spodní polovině dosahuje index 0,866, což je vyhovující. U spodní poloviny skořepiny je zajímavé sledovat tento index v oblasti pod výztuhou v přilehlé vrstvě, která je výztuhou vytrhávána z kompozitu. Lze pozorovat, že vyšší hodnoty indexu porušení poměrně přesně kopírují tvar výztuhy. Nedosahuje však nebezpečných hodnot.

Horní polovina je, podle očekávání, méně namáhána.

Obrázek 35: Index interlaminárního porušení - pod lepeným spojem

Obrázek 36: Index interlaminárního porušení - horní skořepina

Pro intralaminární porušení bylo zvoleno kritérium maximálního napětí. Podle kritéria maximálního napětí dojde k porušení v případě, kdy jedna ze složek napětí v (3) dosáhne meze pevnosti daného materiálu. Dle obecné úmluvy o znaméncích kladná hodnota napětí značí napětí v tahu, záporná pak napětí v tlaku.

-	$\rm UD~200g/m^2$	KEPR $200 \mathrm{g/m^2}$
$-X^C$ [MPa]	-600	-400
X^T [MPa]	1 200	500
$-Y^C$ [MPa]	-145	-400
Y^T [MPa]	45	500
$-S^L$ [MPa]	-65	-65
S^L [MPa]	65	65

Tabulka 10: Hodnoty mezí pevnosti pro vyhodnocení intralaminární pevnosti

-	11		22		33		12		31		23	
KEPR	208	-313	222	-387	26	-32	37	-37	34	-19	47	-29
Bi-axial $+45^{\circ}$	48	-118	42	-55	24	-57	14	-13	49	-36	31	-18
Bi-axial - 45°	65	-80	23	-61	25	-57	17	-13	32	-20	37	-49
UD	120	-305	37	-70	22	-59	32	-31	34	-38	28	-44
Bi-axial -45°	89	-157	33	-133	28	-92	42	-23	32	-19	28	-38
Bi-axial $+45^{\circ}$	67	-314	44	-132	27	-65	28	-62	30	-23	31	-18
KEPR	219	-202	141	-232	22	-24	34	-37	18	-14	33	-25
KEPR	183	-130	139	-207	27	-16	15	-24	34	-14	15	-22
KEPR	204	-302	250	-173	33	-12	31	-19	20	-12	25	-14

Tabulka 11: Přehled maximálních napětí v jednotlivých směrech ve spodní polovině v MPa

-	11		22		33		12		31		23	
KEPR	219	-241	137	-118	18	-17	21	-31	20	-34	22	-18
Bi-axial $+45^{\circ}$	77	-51	31	-40	12	-10	11	-12	13	-13	12	-15
Bi-axial -45°	50	-69	44	-31	12	-8	11	-8	14	-12	13	-12
UD	191	-115	25	-25	12	-7	33	-19	14	-12	10	-11
Bi-axial - 45°	57	-75	40	-34	11	-8	11	-10	13	-12	9	-12
Bi-axial $+45^{\circ}$	66	-66	34	-46	11	-8	11	-11	9	-12	12	-12
KEPR	194	-263	103	-118	12	-10	26	-37	7	-7	16	-12

Tabulka 12: Přehled maximálních napětí v jednotlivých směrech v horní polovině v MPa

Tabulky ukazují maximální hodnoty napětí v jednotlivých vrstvách v hlavních směrech zaokrouhlené na celé MPa.

$$\frac{\sigma_1}{-X^C} = 1, \frac{\sigma_1}{X^T} = 1, \frac{\sigma_2}{-Y^C} = 1, \frac{\sigma_2}{Y^T} = 1, \frac{\sigma_{12}}{-S^L} = 1, \frac{\sigma_{12}}{S^L} = 1$$
 (3)

Stejně jako u interlaminárního porušení je nutné zkontrolovat vrstvy jednotlivě.

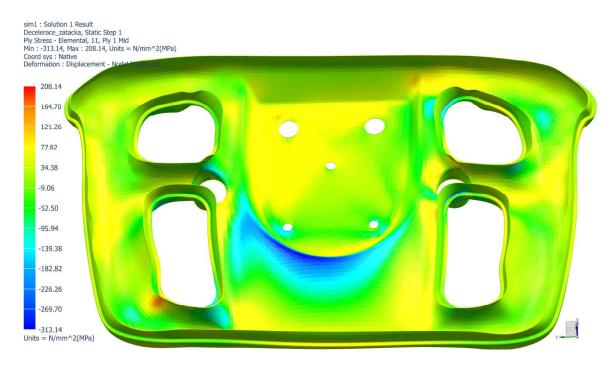
Příklad takového rozboru napětí ve vrstvě:

Vrstva: KEPR - první vrstva spodní poloviny

Kontrola hodnot pomocí podmínky maximálního napětí:

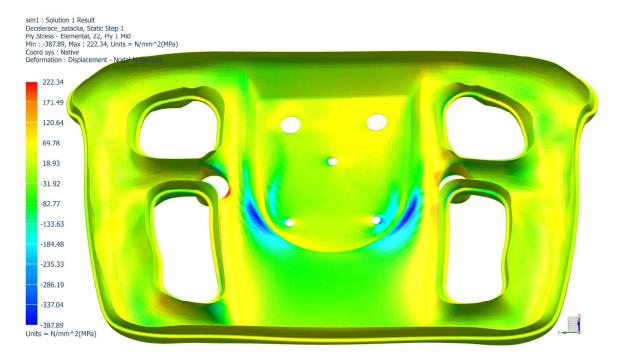
$$\frac{-313}{-400} = 0,78; \frac{208}{500} = 0,42; \frac{-387}{-400} = 0,97; \frac{222}{500} = 0,44; \frac{-37}{-65} = 0,57; \frac{37}{65} = 0,57$$
 (4)

Z podmínek (4) plyne, že kritérium maximálního napětí je splněno, jelikož jsou podíly v podmínce (4) větší než 1. Výsledky však nelze hodnotit pouze podle velikosti napětí, ale i jejich rozložení. Z následujících obrázků je patrné rozložení napětí ve směrech 11, 22 a 12.

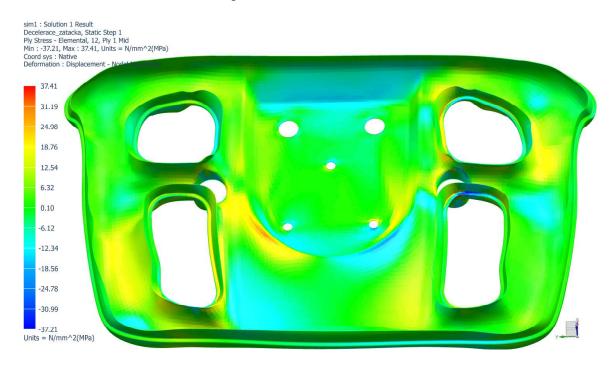

Obrázek 37: Napětí ve zvolené vrstvě - směr 11 v MPa

Jako nejslabší místo se ukázal přechod, ve kterém vzniká tlakové napětí. Z toho plyne doporučení co nejvíce dodržet skladbu v jeho okolí při výrobě. Stejným způsobem byly vyhodnoceny všechny vrstvy.

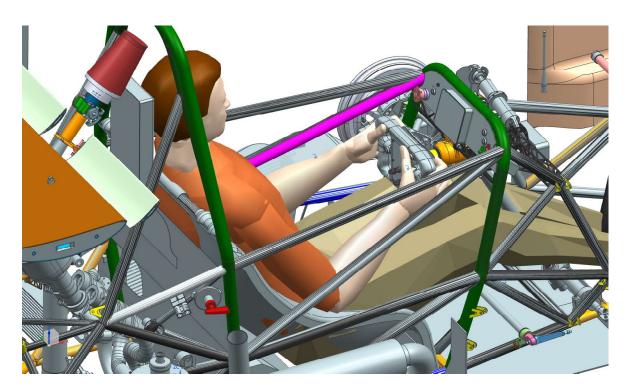
Obrázek 38: Napětí ve zvolené vrstvě - směr 22 v MPa

Obrázek 39: Napětí ve zvolené vrstvě - směr 12 v MPa

3.9 Začlenění do sestavy

Na závěr byl CAD model umístěn do sestavy vozu. Začlenění spočívalo i v začlenění výrobní dokumentace.

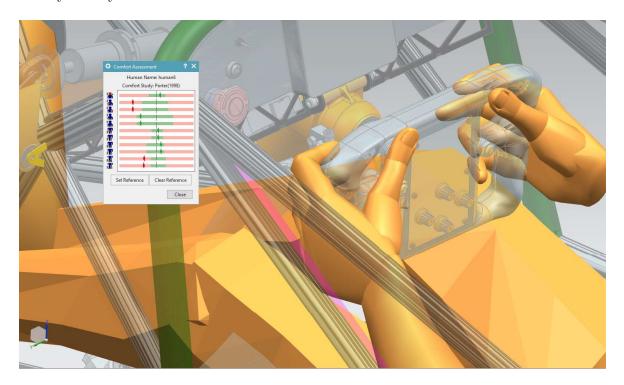
Obrázek 40: Začlenění volantu do sestavy vozu

Obrázek 41: Začlenění volantu do sestavy vozu - pohled z boku

3.10 Ověření ergonomie pomocí Human modeling

Posledním krokem návrhu bylo ověření ergonomie pomocí modulu Human modeling. Tato metoda posloužila pouze informativně, hlavním prostředkem pro ověření ergonomie byl 3D výtisk.

Obrázek 42: Výsledky analýzy ergonomie

3.11 Výrobní dokumentace

Součástí práce je výrobní dokumentace pro výrobu forem a dalších přípravků, skořepiny a všechn dalších vyráběných dílů. Systém číslování a šablony korespondují s ostatními výkresy vozu. Výkresy tvoří přílohy bakalářské práce.

Název	Číslo	Druh	Ks.
STEERING WHEEL	UWB04-03-20-000	sestava	1
PADDLES	UWB04-03-20-001	součást	1
QUICK-RELEASE	UWB04-03-20-002	součást	1
PCB	UWB04-03-20-003	součást	1
PCB-HOLDER-MAIN	UWB04-03-20-004	součást	1
PCB-HOLDER	UWB04-03-20-005	součást	1
KNOB-CR-BA	UWB04-03-20-006	součást	4
CK-1051	UWB04-03-20-007	součást	4
STIFFENER	UWB04-03-20-008	součást	1
ISR3SAD	UWB04-03-20-009	součást	8
SROUB ST-2-2x4-C-H	UWB04-03-20-010	součást	4
SROUB M3x10 - 8.8	UWB04-03-20-011	součást	6
SROUB M5x20 - 12.9	UWB04-03-20-012	součást	3
RIVET AL 2x5	UWB04-03-20-013	součást	2
SHELL	UWB04-03-21-000	sestava	1
SHELL-UPPER	UWB04-03-21-001	součást	1
SHELL-LOWER	UWB04-03-21-002	součást	1
SHELL-COVER-EDGE	UWB04-03-21-003	součást	2
SHELL-COVER	UWB04-03-21-004	součást	1
SROUB M3x10 - 8.8	UWB04-03-21-004	součást	6
MOLD	UWB04-03-22-000	sestava	1
UPPER	UWB04-03-22-001	součást	1
LOWER	UWB04-03-22-002	součást	1
UPPER-EDGE	UWB04-03-22-003	součást	1
FIXTURE	UWB04-03-22-004	součást	1
FIXTURE-SMALL	UWB04-03-22-005	součást	1

Tabulka 13: Soupiska dílů použitých k výrobě

4 Výroba

Pro nejlepší pevnostní vlastnosti byl zvolen postup laminace prosycené tkaniny s přeplátovaným spojem.

Obecně byl popsán v kapitole Možnosti výroby. Následující kapitola popisuje návrh konkrétního výrobního postupu.

Výroba byla popsána podle jednotlivých fází.

4.1 Příprava forem a rámečků

Podoba forem byla popsána v kapitole Forma. Příprava formy spočívá zejména v důkladném očištění lihem. Líh odstraní i případné zbytky separace a ostatních nečistot. Použití přeplátovaného spoje vyžaduje využítí rámečků nad dělící rovinou.

4.2 Separace

Separace slouží k oddělení matrice (pryskyřice) od formy. Lze ji vyřešit například povrchovou úpravou formy (povlak na bázi teflonu) nebo jako v tomto případě pomocí chemické separace.

Konkrétně byl použit bariérový separátor PVA All-purpose. Jde o chemickou látku na bázi polyvinylalkoholu, která se na formu nanáší v podobě nátěru.

4.3 Laminace pohledové vrstvy

Před samotnou laminací je potřeba připravit tzv. střih tkaniny. Jde o výstřižek tkaniny o něco málo větší než výsledný výrobek, který obsahuje nástřihy. Nástřihy umožňují složit hůře tvarovatelné tkaniny do formy.

Jako pohledová vrstva byla použita tkanina KEPR 200 g/m². Důvodem pro použití byla zejména vynikající tvarovatelnost, díky které ji téměř není nutné nastřihovat.

Pro laminaci povrchové i všech dalších vrstev byla použita dvousložková epoxidová pryskyřice s obchodním označením LG 285, která nevyžaduje pro vytvrzení vyšší teplotu. V poměru 100:40 s tužidlem HG 286.

Vrstva byla vytvrzena do tuhého stavu.

4.4 Laminace nosných vrstev

Vrstvy z ostatních tkanin bylo nutné nastřihnout v místech, kde je přebytek tkaniny. Po nalaminování všech nosných vrstev (popsáno v kapitole Skladba) byla jako poslední použita další vrstva KEPR 200g/m².

4.5 Zalisování

Pro zalisování a dosažení optimálního podílu bylo použito vakuování. Alternativou bylo zalisování pomocí dvoudílné formy (nevýhodou je nutnost výroby druhé poloviny formy).

Nalaminované vrstvy byly překryty strhávací tkaninou, která slouží k oddělení výrobku

a vrstvy geotextilie. Úlohou geotextilie je absorbce přebytečné pryskyřice. Takto připravený výrobek byl vložen do vaku z vakuovací folie.

Použitá vakuovací folie má obchodní název PO 150 XD2. Její specifickou vlastností je extrémní tažnost (až 900 %). Díky velikému prodloužení se folie po vyvakuování, téměř dokonale, vytvaruje do tvaru formy. Následedovalo vysátí vzduchu z vaku a samotné zalisování.

Po zalisování byla odstraněna vrstva strhávací tkaniny a geotextilie. Skořepina byla vyjmuta z formy. U formy spodní poloviny byl odstraněn rámeček. Venkovní povrch byl omyt od separační látky (z důvodu přilnavosti lepidla použitého v následujícím kroku).

4.6 Spojení polovin

Před samotným spojením polovin skořepiny byly ofrézovány horní hrany laminátu. Následovalo zdrsnění lepených ploch pro lepší přilnutí lepidla, dále samotné nanesení lepidla na přesah a složení polovin dohromady. Poté byly společně vloženy do formy, která byla sešroubována.

4.7 Montáž

Posledním krokem výroby bylo vlepení výztuhy z hliníkové slitiny včetně držáků plošného spoje do spodní poloviny skořepiny. Nadále byly vlepeny lišty do horní poloviny. Následovalo připojení rychlospojky pomocí trojice šroubů a montáž všech prvků elektrotechniky.

5 Závěr

Cílem práce byl návrh volantu pro vůz Formule Student. Prvním krokem byla specifikace požadavků. Kapitoly práce postupně řeší stanovené požadavky.

S přihlédnutím k hmotnosti a pevnosti byl zvolen kompozitní materiál, zpracovaný technologií laminace. Obecně tedy jde o laminovanou skořepinu, jejíž poloviny jsou spojeny lepeným spojem. Únosnost lepeného spoje byla podpořena přeplátováním lepených ploch.

Výchozím bodem pro návrh tvaru bylo zhotovení otisků úchopu řidičů do modelovací hmoty. Otisk byl následně oscanován pomocí 3D scaneru. Vzniklá plocha posloužila jako předloha pro návrh úchopových částí. Následovala konstrukce střední části volantu, ve které bylo vyřešeno zejména připojení volantu k tyči řízení. Připojení je, v rámci pravidel, realizováno rychlospojkou, která byla ke skořepině volantu připevněna trojicí šroubů. Z důvodů únosnosti a vyrobitelnosti závitu ve volantu byla v jeho středu navržena výztuha z hliníkové slitiny. Dále byla ve střední části uložena deska řídící jednotky a další prvky elektroinstalace jako tlačítka a otočné přepínače. Celá střední část byla zakryta krytem vyrobeným rovnež z kompozitu.

Následně byla navržena skladba vrstev použitých na skořepinu volantu. Pevnost a tuhost byla ověřena pomocí numerické simulace na principu metody konečných prvků. Byl použit pokročilý způsob výpočtu, který uvažuje 3D podobu laminátu oproti většinově používané reprezentace pomocí 2D sítě.

Návrh byl ověřen z hlediska ergonomie dvěma přístupy. Prvním bylo zhotovení 3D výtisku poloviny volantu, ke kterému měli řidiči možnost se vyjádřit a připomínkovat jeho tvar. Druhým přístupem bylo ověření ergonomie pomocí modulu Human modeling. Nedílnou součástí návrhu byl návrh přípravků pro výrobu, forem. Zároveň byla vytvořena výkresová dokumentace pro výrobu volantu i forem.

Obrázek 43: Rozstřel sestavy

Západočeská univerzita v Plzni, Fakulta strojní, Bakalářská práce, akad.rok 2016/17 Katedra konstruování strojů Stanislav Vrba

V porovnání s volantem loňského vozu (UWB03) disponuje návrh lepší ergonomií a je osazen více ovládacími prvky. Díky použití řídicí jednotky lze jejich funkci měnit. Komplikovanější konstrukce si však vyžádá časově i finančně náročnější výrobu.

Literatura

- [1] LAŠ, V. Úvod do modelování v mechanice: Mechanika kompozitních materiálů. *Učební text k předmětu Úvod do modelování v mechanice. Západočeská univerzita v Plzni.[online].[cit. 2016-12-10].*Dostupné z: http://www.kme.zcu.cz/download/predmety/229 umm 6.pdf, 2010.
- [2] Spabond 345 Epoxy Adhesive System. *GURIT* [online]. [cit. 2017-05-07]. Dostupné z: http://www.gurit.com/-/media/Gurit/Datasheets/spabond-345v11pdf.ashx
- [3] FOX, Steven. Cockpit Control Forces or How Robust Do Driver Controls Really Need To Be? [online]. 2010 [cit. 2017-05-07]. Dostupné z: http://www.sae.org/students/cockpit_control_forces.pdf
- [4] GAY, Daniel. Matériaux composites. 2015. Francie: Hermes Science Publications. ISBN 2746247070.
- [5] LAŠ, Vladislav. Mechanika kompozitních materiálů. 2. přeprac. vyd. Plzeň: Západočeská univerzita, 2008. 200s. ISBN 978-80-7043-689-9.
- [6] ALFUN. *Hliníkové plechy a pásy* [online]. [cit. 2017-04-15]. Dostupné z: http://www.alfun.cz/plechy-a-pasy

Seznam obrázků

1	Vůz UWB 03 - pro sezonu 2015-2016
2	Tlačítko APEM IBR3SAD2 - viz PŘÍLOHA A
3	Otočný přepínač LORLIN CK-1051 - viz PŘÍLOHA B
4	Volant UWB03 - sezóna 2015-2016
5	Vybraný otisk dlaní v modelovací hmotě
6	3D scan otisku modelovací hmoty
7	Postup návrhu v Siemens NX
8	Připevnění krytu střední části
9	Průchod kabelu sběrnice
10	Připevnění desky řídící jednotky
11	Rychlospojka Sparco - UWB04-03-20-002
12	Vložky z hliníkové slitiny - UWB04-03-20-008
13	Model volantu zhotovený pomocí 3D tisku
14	Posunutí pádel v mm při zatížení 20 N
15	Připojení pádel ke skořepině volantu
16	Forma spodní poloviny skořepiny
17	Rámeček pro vytvoření přelátování
18	Analýza sklonu stěn vzhledem k vektoru vyjmutí výrobku
19	Výpočtový model - spodní díl
20	Výpočtový model
21	Rigidní růžice v místech tlačítek
22	Přechod v místě změny počtu vrstvy - zeleně
23	Orientace vláken v elementech
24	Detail vysunutí laminátu
25	Lepení (gluing) - zobrazen šipkami modré barvy
26	Okrajová podmínka reprezentující připojení k rychlospojce
27	Orientace sil a momentů
28	Grafická interperetace působících sil - červěně síla od decelerace, zeleně
	síla od momentu (zátěžný stav - Zatáčka s decelerací)
29	Plochy pro sílu od akcelerace
30	Plochy pro sílu od decelerace
31	Plochy pro sílu od momentu
32	Posunutí v mm - zátěžný stav: Zatáčka s decelerací
33	Misesovo napětí ve výztuze v MPa
34	Index interlaminárního porušení - spodní skořepina
35	Index interlaminárního porušení - pod lepeným spojem 4
36	Index interlaminárního porušení - horní skořepina
37	Napětí ve zvolené vrstvě - směr 11 v MPa
38	Napětí ve zvolené vrstvě - směr 22 v MPa
39	Napětí ve zvolené vrstvě - směr 12 v MPa
40	Začlenění volantu do sestavy vozu
41	Začlenění volantu do sestavy vozu - pohled z boku
42	Výsledky analýzy ergonomie
43	Rozstřel sestavy

Seznam tabulek

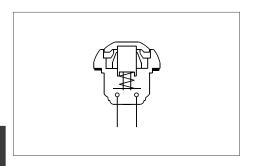
1	Velikosti momentu na volant v $N \cdot m$ - viz [3]	13
2	Vlasnosti vláken použivaných jako výztuha - viz [1]	15
3	Vlasnosti pryskyřic používaných jako matrice - viz [1]	16
4	Skladba vrstev použitá na pádla	25
5	Skladba vrstev použitá na skořepinu volantu	26
6	Zesílená skladba vrstev použitá na skořepinu volantu	26
7	Materiálové konstanty použitých izotropních materiálů	29
8	Materiálové konstanty použitých vláken	30
9	Zátěžné stavy	35
10	Hodnoty mezí pevnosti pro vyhodnocení intralaminární pevnosti 4	11
11	Přehled maximálních napětí v jednotlivých směrech ve spodní polovině	
	v MPa	11
12	Přehled maximálních napětí v jednotlivých směrech v horní polovině	
	v MPa	11
13	Soupiska dílů použitých k výrobě	16

Příloha A Podklady k použitému tlačítku

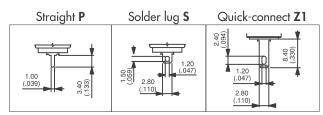
IB & IS SERIES

SEALED MOMENTARY PUSHBUTTON SWITCHES

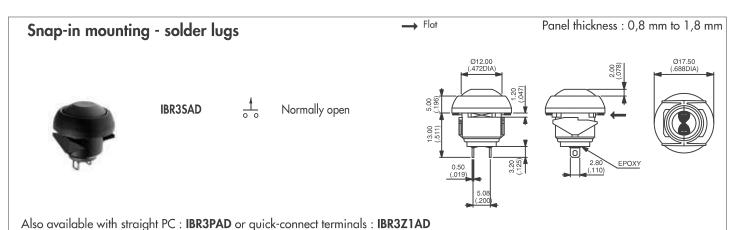
Snap-in or with threaded bushing

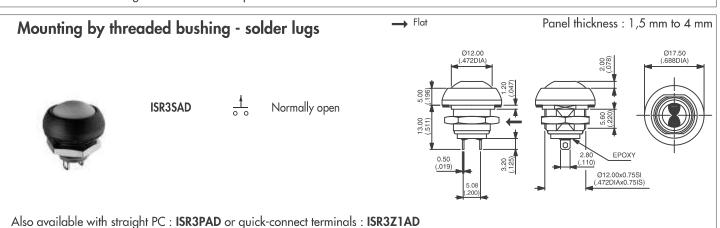

- Eight plunger colours
- Flat plunger top allowing marking
- Antirotation bushing

PLUNGER COLOUR

Plunger marking : consult factory.

1 : blue - 2 : black - 3 : green - 5 : yellow - 6 : red - 7/1 : white - 8 : chrome plated - 9 : orange

BUSHING AND BEZEL FINISH

00: Black (standard)

08: Chrome plated (IS series only) **10**: White

Příloha B Podklady k použitému otočnému přepínači

CK ROTARY SWITCH

GENERAL ELECTRICAL & MECHANICAL SPECIFICATION

Switch Rating: 150mA@250V ac/dc resistive load

Currrent Carrying Capacity

Life:

Operating Temperature:

5A non switching
>10,000 Cycles
-30°C to +85 °C

Proof Voltage: 1,500Vac (Initial) Insulation Resistance: >999 M Ω at 500V

Insulation Resistance: $>999 \text{ M}\Omega$ at 500Vdc (Initial) Contact Resistance: $<20 \text{ m}\Omega$ (initial)

Operating Torque (nominal) Standard 8.6 ± 1 cNm Light Action 3.5 ± 0.5 cNm

End Stop Torque (nominal): 0.80 Nm

Moulding Material: Polyamide 6.6 G.F.
Contact/Terminal Material: Brass CZ108 Ag Plated

RoHS COMPLIANT

GENERAL FEATURES & OPTIONS

- Made in UK
- Cost effective single wafer switch
- o Moulded 27.5mm diameter
- o Standard 30° indexing
- Solder or Printed Circuit Board Terminals
- Up to 4 poles per switch

- Maximum 12 positions
- Shorting (make before break 30° indexing only) or non shorting (break before make) contacts.
- Adjustable stop to restrict number of positions
- Special options: 60° or 90° indexing, continuous rotation,
- o Optional reinforcement ring.
- pixed stop, UL-V0 rated material, gold flashed or gold plated contacts, and spindles with special flats, slots or knurls.
- No Bush versions available
- o Rear Drive versions available
- Sealed PCB Termination available

CK ROTARY SWITCH SPECIFICATION SHEET

